

Szerkesztői iroda
és
kiadóhivatal
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap
szellemi részét illető köz-
lemény, valamint az előf-
zetési és hirdetési díjak is.
A lap megjelenik
minden kedden.

EPERJESI LAPOK

Sárosmege s városainak társadalmi és gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör”, a „Bartfai Közművelődési egyesület” és a „Sárosmegyei gazd. egyesület” közlönye.

Előfizetési ár:
Egy évre 5 frt — kr
Félévre 2 „ 50 kr
Negyedévre 1 „ 25 kr

Hirdetési díj:
Háromhastós pettsor egy
szeri hirdetése 5 kr., több
szoros hirdetés jutányosabb
Bélyegdíj: minden hirdeté-
sért külön 30 kr.
Nyilt-tér minden sor 10 kr.

A földmives-uzsora.

Nem régen jelent meg Stein Lőrincnek az uzsora-kérdésről írott műve, melynek érdekességét kiválólag emeli az a körülmény, hogy ő egyike a német közgazdák legjelesebbjeinek, ki teljes alaposággal szólhat az uzsora-kérdéshez. Alkalmat veszünk magunknak ennek egyik részletével, a „földmives-uzsorával” megismertetni az olvasót.

Érdekesen fejtegeti szerző a földmives-uzsorát; mire annál inkább figyelniünk kell, mert fájdalom, az még most is burjánzik hazánkban.

A földmives-uzsora két okból keletkezik.

Az első a könnyelműségben, a másik a földmivelés s a bevétel természetében és a bevétel rendszertelenségében keresendő. A könnyelműségből foly a keresmaadósság.

Az ilyen gyorsan nő. Egy pohár bor, sör, pálinka mindennap elfogy. A rovás egyre szaporodik. A sok apró adósság adóslevél alakot nyer. Időközben csak újra kell néhány pohár bor, pálinka s a dupla kréta egyre működik az ajtón. Az adóslevél esedékessé válik. Egy jó pohár bor mellett meghosszabbítják a lejáratot. Azért a jó pohár borért új rovást kap a gazda. Pénz nélkül kap szép ruhát, selyemkendőt, ékszer, nem kell semmit tennie, csak az írásra, ha nem tud írni. — egy keresztet, hogy ott maradjon a keze vonása.

Egyszer aztán csak tudtul adják a szegény adósnak, hogy már nagyon sokkal tartozik ám. De mit tegyen ilyenkor? Még nagyobb adósságot is elvállal, csak el ne vegyék földjét, szőlőjét, marháját, házat.

Igy jár a könnyelmű gazda. De a leg-takarékosabb is áldozatul eshetik az uzsora-nak. Nincs készpénze. Kölcsönre szorul. Hol, kinél? Falun nem igen tartanak készpénzt. Hosszabb időre szóló adósságra nem akar vállalkozni. Hiszi, hogy nemsokára pénzhez jut. A vetések jól állanak, a borár nem rossz, a marhát jó árban veszik, nem lehetne-e most így kissé több összeget kérni, hisz a

jövő negyedben mindenből pénzt csinálhat? El lehet ilyenkor a váltót is fogadni.

Jön az eső, jég, ár-súlyedés. Adófizetésre nem is gondol: a váltó lejárt. — fizetni nem tud. No de meg van a szép kis birtok. Mit árthat, ha jó kamatok mellett egy kissé többet is kér. Hamar megtörténik. Nyakán az adósság. Vele együtt a gond, nyugtalanság, talán a csapszék: az adósság egyre nő, hogy megmeneküljön egyelőre a gondtól, nem kérésmét többet? Es most már az uzsora hatalma alatt áll.

Következik a második időszak. A különféle nyomások. Ha van még birtok — úgy a sok aggodalom ráviszi a jelzálogkölesőre. A hitelező egyik jó barátja, ki ismerős a viszonyokkal, készpénzt ajánl — hanem csak annyit kér, hogy az összeg a telekkönyvbe jöjjön. Nem kíván többet, csak a kamatokat vonja le előre. Beleegyeznek a tulajdonos, mert hát a lejáratú nap közeleg.

A jelzálogos hitelező is felmondja az adósságot.

A szükség nő. Hogy segítsen magán? Ismét igér többet. Jönnek a kamatfizetések. Negyedévenként, felévenként egész tőkét képviselnek. Jobb időkre nem vár a hitelező; — tőkét nem kér, de követel kamatot. Honnan vegyen szegény ember? Van még ökre, tehene, kis eleség a kamrában vagy padláson. Odaadja kamat fejében, hogy egy kis nyugta legyen. De nemcsak tehenét, ökrét, eleséget adta oda — hanem munkáját is. Évről-évre hitelezőnek szánt, vet, arat, tenyészti a marhát; kész a nyomor. Külsőleg most is birtokos ugyan a faluban, tényleg azonban szolgálja hitelezőjének, ki házából, kertjéből minden pillanatban kidobhatja.

Megteszi-e? Nehezen. Ha majd maga akarja a gazdaságot átvenni, csak akkor kéri a csődöt; addig dolgoztat magának a birtokossal.

A földesur jobbágya helyett mivé vált a paraszt? A tőke rabszolgájává.

Kérdés: tulságosan van-e színezve ezen előadás? Nincs tényleg így? Mi az oka a

nagymérvű kivándorlásoknak, mit oly örömet szeretnek leleplezgetni?

Talán kevés a szabadság, nagy a vallás-gyűlölség, rossz az igazgatás? nem. Az uzsora az, mi a szegény földmivest a tengeren túlra hajtja. Amerika gazdag lesz. S miért? Mert az európai földmives jelzálog-kölesőinek kamatait vagy nem tudja fizetni, vagy ha fizeti, akkor minden keresménye arra megy.

Hogy lehet ezen segíteni?

A jelzálog-hitel rendezésen kívül — mely tárgyunkhoz tartozik — azt ajánlja Stein, hogy érvénytelennek kell nyilatkoztatni mindennemű terményre vonatkozó adásvevést, mely az áratás előtt történik, másodsor meg kell vizsgálni minden adósság keletkezését és mind a polgári, mind a váltó végrehajtásoknál azon elvet kell érvényesíteni, hogy az adós csak készpénzben adott kölcsönt tartozik visszafizetni, s hogy kamatot is csak annyit adni, mennyit a kölcsönzött tőke veszélye igazol. A vizsgálatnak lesz feladata földeríteni: mily bűn terheli a hitelezőt, szándékkal készített-e elő szorultsági helyzeteket s igértetett magának kölcsön nélküli adósság-kötelezettségeket? s ha az uzsora büntett jelenségei főforognak: kérlelhetlenül folyamatba kell tenni a büntető eljárást.

Stein még egy javaslatot tesz:

A paraszt — ugymond — tapasztalatlan és bátortalan, ügyvédtől irtózik. S azért a gazdasági egyleteket tartja legalkalmasabbnak arra, hogy e téren is üdvös tevékenységet fejtsenek ki.

Azt véli ugyanis, hogy czélszerű volna, ha minden parasztbirtok árverezésével az adós az ügyet megvizsgálás czéljából a gazdasági egylet elé terjesztené az adósság keletkezése történetének előadása mellett oly czélból, hogy a reális adós jogait az uzsora-adósságokkal szemben az egyesület védje meg. Ha a gazdasági egyesületek ezen feladatokat komolyan s erélyvel teljesítik — az esetek, melyekben közreműködéseik igényeltetnek, mindig ritkábban fordulnának elő. A gazdasági egyesületek leginkább ismerik a ba-

TÁRCZA.

Az első vihar a mézeshetekben.

A mézeshetekben nevel az okos férj jó feleséget. Az, ki ezen időt elmulasztotta, helyrehozhatlan hibát követett el.

Tarpataky Imre nem volt közönséges jellem, már csak azért sem, mert fölöle homlokegyenest ellenkező vélemények forogtak közköze. Ismerőseinek egyrésze igen komoly, széles ismeretű embernek mondotta; másrésze meg igen könnyelmű, lelketlen roué-nak tartotta.

Mind a két félnek részben igaza volt.

Azok közé tartozott, kik kételkednek mindenben, a mi nekünk örömet, boldogságot ad, kik hiúnak és kizserűnek találnak mindent, a miért itt küzdünk és fáradsunk, kik előtt nem létezik erkölcsi, szellemi, társadalmi igazság, mely ne volna megtámadható s egoiztikus alapra visszavezethető, kik mindent a szkeptikus szemüvegén tekintenek; de kik egyúttal, dacára annak, hogy semmit sem hisznek, semmiben sem bíznak, mégis kötelességből, a társadalom fennállhatóságának szükségéből, szigorúabban tartják meg a társadalmi és erkölcsi törvényeket, mint e törvényeknek hivatalos chinezerei.

Szepticiusmusa a sarkasmusig ment, ha nőkről volt szó. Sokat, nagyon sokat szereret s igen sok nő által volt viszonzva. Imádták a nőket, de nem becsülte, mert nem ismerte.

Azonban szük a férfiak az ész köre, szive szeretni, igazán szeretni óhajt. Neki is ütött az órája.

Megismerkedett Tátray Margittal. Rendkívüli nő volt. — milyenekről a költők ábrándoznak s a festők rajognak.

Megszerette s nőül vette. Margit imádták a gazdag, szép s a nők által ünnepelet férfiut. De sok szép tulajdonai mellett, egy nagy hibája volt — a házasságot nem tekintette alkotmányos monarchiának, melynek feje a férj; hanem dualisztikus alapon fekvő republikánának, melyben a férj és feleség egyenrangú hatalom. Férjétől feltétlen bizalmat és korlátlan szabadságot követelt.

Imre ezt eleinte a fiatal asszonyoknál szokásos szeszélynek vette, de csakhamar meggyőződött, hogy Margit komolyan veszi szerepét, a bizalmat és szabadságot olyképen fogja fel, mely könnyen félreértésekre s mende-mondákra szolgáltatna okot.

Ugyanis házasságuk második havában — gyakran lehetett látni Margitot egy fiatal emberrel, Tihamér Akossal. Feltűnő sajtóságos bizalom, eredeti titkolódzás fejlődött ki a kettő között.

Imre bizott Margitban, hallgatott; de egy incidens komoly fellépésre kényszerítette.

Egy napon haza jövén, Margitot levél írásnál találta. Egykedvűen kérde, hogy kinek ír, mire Margit egész naivitással azt válaszolta, hogy Tihamér Akosnak.

Ez már nem volt nevezhető szeszélynek. Imre komolyan kérde, hogy mit írhat ő Tihamérnak. De Margit adós maradt a válaszsza s Imre ismételt sürgetésére sem tágitott. Így támadt házasságuk ege az első vihar.

„Margit, e titkot meg kell tudnom”, szolt Imre s odanyult a levél után.

„Kedves Imrém, a titok nem az enyém, nem mondhatom el.”

„Nem helyesen cselekedtél, ha hitvesi kötelességgel ellentétben álló kötelezettséget vállaltál. Nekem azonban mint férjednek, jogom van téged ily kötelezettség alól feloldani. Beszélj, én felhatalmazlak.”

Margit ránézett férjére, esdőleg nézett, de hallgatott.

„Kedves Imrém, én azt hiszem, hogy te bizol bennem. Szerelmem nevében, mely életem legnagyobb boldogsága, kérlek ne faggass.”

„Margit, azon gondolat, hogy lehet szivedben, a legkisebb redő, mely előttem zárva van, egyiránt veszélyeztetni nyugalmamat és sérti jogos büszkeségemet. Ezt nem bírnám elviselni.”

„Sérti büszkeségedet?” kérde mosolyogva.

„Vagy jobban mondva büszkeségünket. Én vagyok kizárólagos védőd, feltétlen tanácsadód s felelős vezetőd. Bármily kötelezettséget vállaltál, elégséges egy szavam arra, hogy azok semmivé váljanak.”

„Ismételve mondom kedves Imrém, sem a te becsületed, sem az enyém nincsen ezen ügyben érintve.”

„Nem értelek.”

„Hidd el nekem.”

„Fájdalom, az én természetem olyan, hogy csak teljes bizonyítékoknak képes hitelt adni.”

„Válaszod kegyetlen.”

„Nem oly kegyetlen, mint vonakodásod az igazat megvallani.”

„En gróf Tátray leánya vagyok, s tudom, mivel tartozom nevemnek és nevednek.”

„Ha nem vagy teljesen és korlátlanul az enyém, akkor sehoggy sem vagy az enyém.”

„Imre, édes Imre.”

komolyságát — s tudván azt, hogy egyesek jogaiban saját jogukat védik, a kötelesség komoly teljesítése iránt kétség nem lehet. G.

Az „eperjesi kereskedelmi ifjúsági egyesület“ ünnepélyes megnyitása.

Diadalittas arez, várakozásteljes kifejezés, a remények teljesülése s „felvirradt a dicső nap hajnala“, mely már előre is dagasztotta a helybeli lelkes kereskedő-ifjúság szívét. Ez az ünnepély benső képe.

Mi, kik az üdvös mozgalmat, melynek végzetéje egyesülés s önképzés volt, mindig élénk figyelemmel kísértük s lapunk hasábjait készséggel boesátottuk az így rendelkezésre, valóban örvendeni tudunk, látván, hogy a kereskedő-ifjúság a tett mezejére lépve, megvalósítá azt, mit kitűzött maga elé.

Csalódtak azok, kik azt jósolták, hogy az egyesület megalakulni nem lesz képes. Csalódtak, kik kételkedtek az egyesület életképességében. Mi az eddigiek után következtetve hisszük, hogy az egyesület erejéhez képest majdan mint a közélet egyik tényezője fogja magát érvényesíteni és a társadalmi téren a legjobb siker fogja működését koronázni.

Az egyesületnek sikerült igen alkalmas helyiséget kapni mely fekvése és lakbeosztása folytán előnyére fog válni. Különben is az egyesület által előnyök és szétgazdó működése nem csak a kereskedők, hanem a nagy közönség figyelmét is megérdemlik. Sok oly tényező működik közre, mely az egyesület életrevalóságát előmozdítani van hivatva s így kívánatos volna ha az egyesület pártolói és jóakarói az egyesület ügyeit felkarolnák és meleg pártfogásukban részesítve felvirágoztatását előmozdítanák.

Ezt kívántuk bevezetékélp elmondani, mellett az alantikban az ünnepély lefolyását adnók.

A Bleyer-féle ház büszkén *lengette október 30-án a háromszínű nemzeti zászlót. Sürgős-forgás volt látható. Ünnepélyes előkészületek nyoma látszott. Lázasan díszíték az egyesület esinos helyiségeit, fenyő galyakkal zöldesíték be a folyosót. Csinos transparent nyájas „Isten hozott“-tal fogadta a belépő vendéget.

Végre megjelentek az érdekeltek s midőn a helyiség zsufolóság megtelt s a közönség nyugtalan várta a gyűlés kezdetét, belépett az egyesület elnöke — Podraczki János — kit a jelenlevők harsány éljenzéssel fogadtak. Az éljenek lecsillapultával az elnök következő magvas megnyitó beszédét mondott :

Tisztelt uraim !

Midőn hónapok előtt a „kereskedelmi ifjúsági egyesület“ alakításának eszméje ismét és újból szőnyegre került, megvallom, én magam is egyike voltam azoknak, kik a volt kereskedelmi ifjúsági egyesület grászos sorából következtetve, ily egyesület ujonnan létesítését, ha teljesen lehetetlennek nem is, de mindenesetre oly merész vállalatnak tartottam, melynek sikerésíthetőségében magam is kételkedem.

Örömmel kell azonban constatalnom azt, hogy Önök fáradszatos és kitartó munkálkodásainak és határt nem ismerő lelkesedésöknek, ugyszintén az általunk igen tisztelt főnököruk szives hozzá járulása és áldozatkészségének sikerült egy eszmét megtestesíteni és a hihetetlen lehetővé tenni, úgy hogy én, kit Önöknek reám nézve hízegő és megtisztelő bizalma ezen egyesület elnöki székébe emelt, egész ünnepélyesen jelenthetem ki azon örvendetes tény, hogy együttesen felkarolt eszménk megvalósult és egyesület tetteleg megalakult.

Az egyesület eme megalakuló tényeinek constalalásával elnöki tisztségemnek talán eleget is tettem volna úgy, hogy gyűlésünket egyszerűen megnyitottam nyilvánítom, de engedjék meg azonban uraim,

„Nézeted a nő és feleségnek relatív függetlenségéről oly helyzetbe juttatna engem, melyet nem lehetne túrnóm. A férj tekintélye a nőnek is szerez tekintélyt a világ előtt. Azért mondj el mindent.“

„Adott becsületszavam megszegése árán is?“

„Nem követsz el szőszegést, ha reám bizol oly titkot, mely jogszerint az enyém, ellenben szőszegő vagy velem szemben, ha tudnom kívül titkaid vannak.“

„De lelkiismeretem.“

„Csak az én lelkiismeretemnek viszfénye legyen.“

„Oh istenem.“

„Nos?“

„Kedves Imrém.“

„Szinte hinnem kellene, hogy félsz tőlem. Add ide kezdetet.“

Margit reszketve tette kezét Imre kezébe.

„Ugy. Lásd én nemesak férjed, hanem legjobb barátod is vagyok.“

„Azt jól tudom édesem.“

„Azután a kornak valódi fia is vagyok. Nem jövök hirtelenül tűzbe . . . ki nem állhatom a házi perpatvart. Tárgyaljuk ezen ügyet, vagy ha esunya kifejezés neked nem tetszik, csevegjünk ezen ügyről higgadtan; csevegjünk arról, mi módon lehetne a köztünk fenforgó véleményeltérést a legnagyobb szeretettel és békeséggel elintézni. A legnagyobb szeretettel és békeséggel . . . érted? A miből láthatod, hogy kész vagyok engedményeket tenni . . .“

Nos kedves Margitom, rajtad a sor, a közeledő lépést megtenni. Nem tartozom azon zarnok férjek közé, a minőket a színpadon lehet látni; hajam nem áll az égnek; nem gombolom be kabátomat idegesen az állig s nem rántom széjjel, hogy a gombok csak-

hogy ez ünnepélyes pillanatban akkor, midőn egy hatásában a közélet terére, oly mélyen kiható ujonnan megalakult egyesületnek első közgyűlését megújítom, szívem sugallatának is engedelmekedhessem, hogy mig egyeszt önöknek uraim az irányomban tanúsított megtisztelő bizalmukért, őszinte köszönetemet nyilvánítom, addig másrészt ezen még csak alig megalakult egyesület irányában táplált elveim és vezéreszméimet pár szóval előadhassam.

Megvallom — hogy akkor, midőn önök uraim engem ezen egyesület elnöki állásával megtiszteltek, még sokáig haboztam, hogy e megtisztelő bizalmukat elfogadjam-e? s habozásomnak oka nem a kereskedői ifjúság érdekei iránti meleg érdeklődésem hiányában keresendő, de egyrészt csekélyeségem tudata, másrészt bokros elfoglaltságom s teendőim tulhalmozottságában. Midőn azonban tapasztalatom azon minden oldalról igyekvő lelkesedést, midőn uraim láttam önök elhatározott komoly törekvésőt, egyesület alakítani, saját önművelődésüket és szakszertű kiképzetetésüket előmozdítandó s midőn végre meggyőződtem a felől, hogy önök azon rég táplált eszméim megvalósításától a kereskedő tanoncoknak oktatását egyesülettel kapcsolatba hozni, nemcsak hogy nem idegenkedtek, de lelkesen felkarolták, bünt követttem volna el, ha bizalmukat el nem fogadom s nem igyekszem válltvetve önökkel nemes céljaik megvalósításán munkálkodni.

Önök akaratából foglaltam el uraim e diszes elnöki székét, azon biztos tudatban, hogy az egyesület alapszabályszerü főcéljait önök szem előtt tévesztetni nem fogják soha, az egyesület főtörekvése leand a segéd urakat illetőleg önönmaguknak szabályszerü kiképzése s szellemi kiművelése, a tanoncokat illetőleg pedig ezeknek a nélkülözhetlen alapoktatást megadni s ezek mellett a kereskedői ifjúságba még a mulatság terén is azon testületi szellemet beoltani, mely egyedül képes a kereskedői kartama polczra emelni, mely őt a társadalomban méltan megillet.

Meg vagyok győződve továbbá arról, hogy a tisztelt főnökök, s mindazon tisztelt urak, kik az egyesület alapszabályaiban foglalt eszmékhez csatlakozva az egyesület anyagilag már ezuttal is támogatják, mindaddig, mig az egyesület a kitűzött cél felé fog haladni, az egyesülettel anyagi támogatásukat megvonni nem fogják!

Ezen meggyőződésemben, midőn az egyesület tisztelt tagjait ezennel komolyan buzdítanám, hogy lelkesedések ne legyen csupán szalmatűz, de legyenek kitartóan működők a kitűzött cél felé, s midőn az egyesületbeli tisztviselő barátaimat arra kéréim, miszerint igyekezzenek ifju egyesületüket felvirágoztatni és ez iránybani működésében támogatni, az eperjesi kereskedelmi ifjúsági egyesület első közgyűlését megnyitottam nyilvánítom.

Hogy egyesületünk ma anyagilag életképes, azt következőkkel van szerencsém indokolni.

Table with financial data: Az eperjesen fennálló 60 cég közül 39-en léptek be eddig mint pártoló tagok 268 frt évi járulékkal . . . 268.— 49 segéd mint rendes tag 6 frtnyi évi díjjal teszen . . . 294.— Ugyanezeknek beiratasi díja . . . 49.— Beléptek eddig mint alapítók: Az eperjesi takarékpénztár . . . 25.— Nagy-Sárosi múmalom . . . 25.— T. Bielek László igazgató ur . . . 25.— és 11 pártoló tag 4 frt évi járulékkal . . . 44.— összesen . . . 730.—

Ezenkívül ígéretet kaptunk a kassai kereskedelmi és iparkamarától, hogy ő a tanoncok oktatására vonatkozólag a kamarától némi évi segélyt fog kieszaközölni.

Kiadásainkat még nem lehet határozottan összeállítani, de előre bocsajtom azt, hogy elvünk a takarékossg

és hogy csakis a legszükségesebb beszerzéseket tűztük ki. Utána a tagok részéről Huszty Sámuel szolt szép beszédben társai nevében köszönetet mondva az elnök és alelnöknek, valamint a tisztikar többi tagjainak, mint kik fáradszatos buzgósággal sok jóakarattal s ügyszertettel munkálkodtak az egyesület megalakításán, ígérve maga és társai nevében, hogy ők a tisztikar munkáját arval fogják megkönnyíteni, hogy az alapszabályban előirt követelményeknek megfelelően s az egyesületét fenntartják.

Erre Szapáry Géza szavalta el Latkoczy Mihály költői szép alkalmi költeményét érzelmesen és hangsúlyozva szabatosan.

Végül a dalkör Schneider karnagy szakavatott vezetése alatt meglepő praecisítással énekelte a „Hymnust.“

Evel a program kimerülván, a társaság apróbb csoportokra oszolva, hangos társalgásba elegyedett s csakhamar szétoszlott, hogy a Berger szállodában tartandó banketten ismét találkozzék.

A bankett minden tekintetben fényesen sikerült. Az első fogás előtt Podraczky János elnök mondta az első toasztot. Emelkedett hangon az egyesület felvirágozására ürité poharát. Toasztiroztak még: Csobay Béla az elnökre, Oszvald Károly titkár az alelnökre, dr. Roth Leo az ipar és kereskedelemre ürité poharát.

Dr. Baumöhl orvos szellemesen az elnököt élteté. Dr. Oszvald Tivadar egyesületi jogitanácsos az egyesületre.

Podraczky elnök Mitske pénztárnokot élteti, ki takarékossg által az egyesületi anyagi viszonyait rendben tartja. Sziklai jegyző, dr. Oszvald Tivadar jogitanácsost élteté.

A bankett alatt — mely a késő éjféli órákig elhuzodott — Farkas Kálmán zenekara huzta a szebbnél szebb nótákat.

A ki ott volt, egy kellames, fesztelen est emléket vitte el magával s azt a biztos tudatot, hogy ily auspiciumok mellett az egyesületnek prosperálnia kell.

Gondolatok.

Ha van boldogság a világon, ha van valami, miért élünk érdemes, bizonyára első szerelmünk az; e képzelet több gyönyört nyujt, mint éltünk minden porralóságá.

Kinek napok, hetek kellene, mig kimondá, hogy szeret: az boldog léleké válhat, de nem szergett soha. Csak kinek lelket mintegy örültség ragadta meg, ki egyszerre boldognak érzé magát, vagy elkárhozottnak, mintha éltét egy átok, vagy áldás hatotta volna át egyszerre; ki nem keres tökélyt, nem ismer hibákat, nem tud, nem akar semmit, hanem csak érez, s egyszerre voti oda mindenét ez érzeménynek s nem remél semmit, s nem fél semmitől; az szeret, mint én szereték.

Ki szerelmében csak eszét követi, ki mielőtt kedvesét megöleli még számolhata, multat s jövőt nem felejte fellázzadt érzeményei közt: az nem szeretett soha.

Adj szerelmet a szívnek, s mi mélyében rejtőzve szunnyadott, a szép s nagyknk csirája, feljődni fog meleg érintése alatt, legyen gondolat, dal, kép, vagy tett, mit az ég a kebelben teremtet — a szerelem felhozza mélyéből a kincset.

Azon gyönyör után, melyet a gondolatnál érezünk, hogy kedvesünk mindenét nekünk köszönheti, van-e nagyobb, mint az, hogy mi köszönhetjük neki minden örömeinket.

„Te még nem ismeresz engem teljesen. Oly férjed van, kiből szerelmed új embert alkotott, ki egész lényét te neked felajánlá, midőn hozzád így szol: Én az és olyan leszek, a milyennek te akarsz! De ez csak egy lehetséges, ha életem valóban és igazán új lesz és semmi sem marad benne, a mi a régire is emlékeztetne. Azon pillanatban, midőn újra felébrednek a már leküzdött régi gondok, kételyek, újra feltámadnak szívem fenekén a régi fájdalmak, a szenvedélyek is s én ismét kegyetlen lehetek. . . . Legyen gondod, hogy jó legyek és jó maradjak. Ne taszits vissza régi pályámra. Sok erényed van, de nincsen tapasztalatod. Fiatalságoddal is kell számolnom s lelkiismeretlen balga volnék, ha vezetés nélkül egészen magadra hagynálak. Gondold meg édes gyermekem, hogy én csakis jövőnk érdekében eszelekszem, midőn azt a vihar ellen biztosítani iparkodom. Kíváncsiságom tehát nem szeszélyes gyermeki kíváncsiság, hanem pusztán állhatatos ellenállásodnak a következménye. Te reszketesz . . . ah még sirsz is! Vajjon nem kell ebből következtetnem, hogy a mit titkolsz, az csakugyan igen komoly dolog lehet.“

„Oh igen, nagyon komoly.“

„És te azt kívánod, hogy belenyugodjam s ne tudjam meg? hivatkozol becsületedre, szerelmedre, hűségedre s nagylelkűségedre? Jól van, tegyük fel, hogy lemondok követeléséről, s meghatva könnyűed és szavaid által, sikerül is nekem ezen este a reám nézve oly nyugtalanító titkolódzásodban megnyugod-

nom . . . és holnapután? Hát azt hiszed, hogy mindenkorra belenyugodom? És vajjon, ha látni foglak távozni s visszatérni, nem fog-e mindannyiszor nyugtalanságom felébredni, aggodalmam póni és mi több, lassan-lassan kételem is támadni? És mégis ilyenkor hallgatnom kellene . . . ha mostan azt ígérném, hogy nem foglak faggatni. Kedves Margitom, micsoda éle-tünk lesz akkor? Hát nem sejtöd, mennyi tartózkodás, mennyi kényszer lesz a legbizalmasabb érintkezésünkben? Vajjon képzelhető-e, hogy ily körülmények között viszonyunk türethető lenne?

„Imre, tudom is én, mit válaszoljak neked erre? kétségbe ejtész. Mindaz, a mit mondtál, igaz és komoly, de lásd, én nem tehetek róla, nekem hallgatnom kell.“

„Kell?“

„Igen, mert megesküdtem.“

„Kinek esküdöttél meg?“

Margit ismét elhallgatott s nem válaszolt a kérdésre.

„Azok, kik ezen esküre esábitottak, a férjnek jogai ellen vétkeztek. Lelkiismereted felett örködni — az az én hivatásom; mert neked csak két urad van: Isten és én.“

„Imre, esedezem . . .“

„Kik ez emberek?“

„Imre, könyörülj rajtam . . . Te uram és parancsolom vagy, ezt elismerem; az vagy, nem emberi és isteni törvények szerint, hanem szerelmemnél fogva, mert én imádlak s benned és általad élek. Miért akarsz megállzni, esküszögővé tenni a kkor, mikor az esküt önként tettem s melyet bizonynyal nem teszek, ha az a feleség kötelességeit a legkisebb mértékben

A sebekről, melyeket keblünkben szerelem okozott, sokat beszélünk; de nem igaztalanság-e, hogy a szerelem gyógyító hatalmáról nem emlékezünk panaszaink között; hogy elfelejtjük, miként az érzélem, mely annyi kínok kuforrása lehet, szívünket egyszersmind a világ egyéb szenvedései ellen megvédi, s midőn reánk új, előbb nem érzett fájdalmakat áraszt, azoktól őriz meg, melyeket egyébként túrnénk.

Első szerelmünk boldog napjai! ki írhatja le hajlatokat méltó esettel? ki mondhatja el azon fájdalmas gyönyört, mely az ifju lelkét eltölti, midőn szívet először erősebben dobogni érezé, s keblét magyarázhatlan sejdítések s ki nem mondható vágy tölti el! Midőn mint a tenger, mely, ha vész közeleg, hullámsani kezd, lelkét nem ismert nyugtalanság ragadja meg, s az árnyékos erdő, a mező virágai, barátok, tudományok, az egész világ nem csillapíthatják le a zajt, mely belsejét tölti, s mégis oly boldognak érzi magát, mint eddig életében nem! s ha végre a vész kitört, s ha minden vágyait s érzelmeit egy tárgyba pontosítva: ifju lelkének egész hatalmával egy kedves lényt fogott körül: ha egy asszonyt — nem, egy angyalt talált, kit határtalan képzetének kincseivel felruházott, s leborulva bálványa előtt: minden gyönyört s bánatot, mindent, mi szörnyű s főségség életünkben, egyszerre egy pillanatban érezett; ha istennek s elátkozottnak gondolva magát, egy pillanatban bánat s örömeinek terhe alatt lesüllyedt, s a mi keblét tölti több, minthogy magába rejteni, nagyobb, mint hogy kimondani tudná; ki találja szót érzelmeinek? Boldog napok teli bánatokkal! . . . Mint a nap lenyugodva, világos vonalt hagyván maga után a láthatár azon része fölött, hol eltűnt: úgy hagyjátok ti ragyogástok nyomát életünkön: emlékeitek mint rég elhangzott dalnak kedves hangjai szólanak fel, s a szív, melyet boldogsággal töltöttek, megtartja kincseinek egy részét, mint az edény, melybe illatot zártunk; boldogságokat leírni nem fogja senki: egy sóhaj, egy könyv talán, ez minden, a mit adhatunk: az álom eltűnt, s az ébredőknek nincsenek színei, hogy paradicsomát másokkal láttassa.

Sárosmegyei hírek.

T. cz. olvasóinkhoz. A mai számmal küldjük meg t. cz. előfizetőinknek az előfizetési postautalványokat. Kérjük tisztelttel a jelölt összegek — postafordultával való — beküldését.

A kassai új püspök felszentelése. Búbies Zsigmond az ujonnan kinevezett kassai püspöknek felszentelése e hó 20-án Nagyváradon lesz. A consecratiót Schlauch Lőrincz dr. nagyváradai püspök fogja végezni.

Kinevezés. A magyar kir. igazságügyminiszter dr. Zsigmond Ernő nagybecskereki kir. alügyészt a máramarosi ügyészséghez teszi át. — A közlekedésügyi miniszter Semsey Pál postagyakornokot ideiglenes posta- és táviratbiztosító névezte ki.

Az „Eperjesi Széchenyi-Kör“ magyar irodalmi szakválasztmánya f. hó 12-kén, szombaton, a Kezser-féle házban levő helyiségében házi-estélyt rendez, mely alkalommal Csegey Gusztáv ur „Atala képe“ című elbeszélését olvassa föl. Kezdeté esti 6 órakor.

Választás. Az eperjesi alsó kerületben Holländer Leo elhalálása folytán a bizottsági tag állása megürülvén, annak betöltése f. hó 3-án d. u. történt meg. Kubinyi Albert volt a választási elnök, Kiss Géza a jegyző. Eredmény kihirdetett, mely szerint 27 szótöbbséggel Duka Róbert és Lillia B. egy egy szavazata ellenében Winkler András városi kapitány választott meg.

A „Sárosmegyei ált. tanító-egylet“ f. é. november hó 10-én, d. e. 10 órakor Eperjesen, a megyeház kis termében tartandja ez évi rendes nagygyűlést. A gyűlés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. A tisztikar választása. 3. Az osztatlan népiszkola hivatása és jelentősége. (Értekezés). Dr. Tergina Gyula kir. tanfelügyelőtől. 4. A tanító-egyletek célja és hivatása. (Értekezés). Kálóczy József-től. 5. Pénztári kimutatás. 6. Indítványok. 7. Zárbeszéd. Megjegyzendő, hogy a tanító urak ezen alkalommal — a közig. bizottság 1882. évi febr. 8-án 162. sz. határozata alapján — községeik részéről ingyen fuvarra vannak jogosítva igénybe venni.

A felvidék Molochja. Ráülk a név Amerikára, a hol, dacára az itthon tett szigorú óvó intézkedéseknek, annyi sok jó felvidéki magyar és tót pusztul el évenként. Mert akármilyen szigorúak is a hatóságok, az amerikai kivándorlást a felvidéken megszüntetni nem lehet. Hogy Amerikának még mindig megadta a Felvidék a rendes emberadót, mutatja az a körülmény, hogy alig mulik el hét, a melyen utlevél nem bíró ily kivándorlókat a csendőrségünk a határon le ne tartóztatna. Így e napokban 36 ily utlevéllel nem bíró kivándorlót tartóztatott le a csendőrség Rutkán. Ezek között borsodi volt 9, gömői 2, sárosi 12, ungi 3 és abauji 10. Volt náluk összesen 1595 frt, ezzel akart mind a 24 ember szerenését próbálni Amerikában. Ok még idején megszabadultak az Eldorádótól, de hányan vannak, a kik szert tudnak tenni utlevélre s kijutnak az újvilágba — nyomorogni.

Köszönetnyilvánítás. Főtisztelendő Szokkán Sándor a k. r. társáznak főnöke s ugyanezen gymnasium igazgató tanára, a kis-szebeni községi népiszkola tanító könyvtárának oda ajándékozta 17 kötetből álló és mintegy 80 frtot képviselő, Somogyi Elek diszkótésű lexikonját. Fogadja ezért legmhálásabb köszönetünket. A tanító testület nevében Ringer Ferencz tantesületi könyvtárnok.

Elutasított kérvény. Sztraka N. kassai illetőségű vendégios e napokban nyújtotta be Kis-Szeben város tanácsához az italmérhetés iránti kérvényét, mely azonban — egészen rendén van — el is utasított. Ma-holnap több volna kisfészünkben a koresma, mint az ivó. (b)

A Kis-Szebeni olvasó kör Friedmann házából, a kegyesrendűek tulajdonát képező Szirmay-féle házba meg e hónapban teszi át lakását. E változás az egyetli tagokra nézve felelte előnyös, mert a ház a város kellő közepében van és a helyiségek kényelmesek.

Követendő példa. Szabolcs vármegye, megértve Győr vármegyének emberbaráti nemes példáját, egy határozott lépést tett a gyermek-menedékházak létesítése irányában. A közigazgatási bizottság ugyanis egész terjedelmében elfogadta a népnevelési választmánynak ide vonatkozó felhívási javaslatát s azt a községi képviselőtestületekhez avégből küldötte meg, hogy a gyermek-menedék helyek felállításának tekintetéből szabályrendeletet alkossanak, azt a törvényhatósági közgyűléshez nyujtsák be s pótlólagos költségvetésben gondoskodjanak arról, miként a kisdédóvó iskolák és gyermek-menedék helyek már a jövő évben felállíthatók legyenek.

Jogász-segélyegylet gyűlése. Harmadszori összehívásra végre megalakult a jogásztisztület segélyegylete. Az egylet tisztikara következőleg alakult meg: elnök Körtvélyessy Dezső II. éves joghallgató, alelnök Hadházy László I. éves joghallgató, titkár Bella János II. éves, pénztárnok Windegg Rezső II. éves joghallgató.

Temetés. Mult hó 3-án temették el a magát öngyilkos kézzel meglőtt Libay Győző berzenkei bört. 18 napig kínlódott, az orvosok a golyót sehohsem találták, csak 29-én midőn felboncolták, agyvelejében csomó hajszál és esontdarabbal találtak meg.

A katonák új exerczérozása. Vakarja a baka a füle tövét. Amit eddig keservesen megtanult, az már most nem ér semmit, kezdheti elől s tanulhat újra. A közös hadügyminiszter a fegyverfogások nagy részét megváltoztatta s a napokban bocsátotta szét az erre vonatkozó pótlásokat, melyek a gyakorlati szabályzatokban a megváltoztatott pontokat helyettesíteni fogják. A változások leginkább az újított fegyverrel való bánásra vonatkoznak. A tüzelés egészen előtt a régi módszertől, mert az új fegyvereknek nem egyes tölténnyel lőnek, hanem egy egész „magazin“-t kell a bakának a fegyverbe tennie tele tölténnyel, a mi végből aztán elől nem egy, hanem két „patrontáska“-t fog hordozni a derékóvón. Megváltozik a baka diszfegyverfogása, az ő buszkesége is: a tisztelges. Egy időben szó volt róla, hogy teljesen mellőzni fogják, de a czopf mégis győzött, csak átalakították. Ezután nem a mell baloldalahoz szorítja a baka a fegyvert, hanem — mint a poroszok — a mell közepén tartja függelyes irányban, minek meg fog némely kényelmet szerető baka örülni, mert így a fegyvert a patrontáskára is teheti.

Károly napja alkalmából (nov. 4.) fenyves társaság gyűlt össze Zborón Toszt Károly urad. igazgató, vendégszerető házában. Nemesak Zboró — de Bártfa és vidékéről is sokan jöttek személyesen átadandók jókívánataikat. Ott voltak a zborói intelligencia teljes számban, Berzeviczy főszolgabíró Girált, Molnár László, Megay Arthur, Dessewffy Aurél, Csepregi Róbert Bártfáról, stb. stb. — Természetes, hogy „more patrio, fecerunt magnum áldomás,“ melynek csak a hajnali órában lett vége, a mikor is a vendégek egy kellemes est emlékével gazdagabban távoztak „emelt“ hangulattal hazafelé.

Vén szüzeket biztosító társulat. Ilyen eddig csakis Daniában létezik, de megjárna nálunk is. Célja ezen társulatnak a férjhez nem ment nőknek ellátásáról gondoskodni, azáltal, hogy részükre lakást, tartást és „tűpénzt“ biztosít. Az eljárás nagyjában a következő. Mihelyt a családapának leánygyermekke születik, azt beírta a társulatnál s fizet érte évenként bizonyos csekély összeget. Mihelyt a leány 24 éves lesz s férjhez nem ment, joga van bizonyos összegre, s egynehány szobára a társulat tulajdonát képező házak valamelyikében, melyben ott más fiatal idősebb nők laknak, kik hasonló jogaon laktársai lettek. Ha az atya előbb hal meg, az esetben menedéket kap a leány a tisztelt házban, későbbben a jövedelem bizonyos részében is részesül. Meghal a leány vagy a férjhez megy, az esetben megszűnik joga, s a befizetett pénz a társulat javára esik. Az atya 20 évig is fizethet. Mihelyt a leány férjhez megy, minden biztosíték elvész. Épen ebben fekszik lehetősége annak, hogy a társulat csekély évi járulékokkal megelégszik. Kétségkívül a szülők azon kellemes helyzetbe juthatnak, hogy kisebb évi részletfizetések mellett teljesen biztosíthatják leányuk jövőjét s azon tudattal szállhatnak sírba, hogy gyermekük eltartásáról, otthonáról s jövedelméről gondoskodva van.

Figuralis mise volt nov. hó 1-én Mindszentek napján a kis-szebeni piarista templomban a gymnasium fardadhatlan tanárának Laborczy Mihálynak vezetése, Hannusovszky főkaplán, Ringer, Krausz, Szkurkay, Kozlák tanárok, Havrilla főjegyző közreműködésével. A kisdédóvó énekkar oly praecisitással énekelt, hogy a legkényesebb érzékek is megfelelt. Betéteket énekeltek „Palestrinából“ Tomkow A. és Gajeczky Fanni kisasszonyok.

A jövő évi ujjonczzállítás előleges munkálatait nemsokára megkezdik. A honvédelmi miniszter már kibocsátotta körrendeletét az összes törvényhatóságokhoz, az ujjoncok összeírása ügyében. Hogy a kivételos hol hívassék be, az iránt a miniszter még nem intézkedett véglegesen; de valószínű, hogy a 2., 5., 6., 12., 23., 26., 31., 33., 34., 37., 38., 39., 43., 44., 46., 48., 49., 51., 60., 61., 63., 64., 65., 66.,

sértené? Hidd el, ezen esküt minden lelkiismereti furdalás nélkül megtarthatom. A hogy én szeretem akarodat és szellemi fensőbbeséged, úgy szeresd bennem te is a máségetet és őszinteségetet. A helyett, hogy önmagam előtt megalázz, emelj fel inkább bizalmad által oly magasra, hogy hozzám a kétely árnya se férhessen. Feleséged vagyok, ne tégy rab-szolganóddé.“

Imre egy pillanatra megrendült. Margit nagy nyílt tekintetű szemei oly esdőleg néztek reá, hogy szinte engedett volna, ha már nem ment volna oly messzire. Leküzdé pillanatnyi meghatottságát.

„Lásd édes férjem, neked csak mondanod kell, s én elhiszek mindent, amit kívánsz. Az én szerelmem nagyobb mint a tied.“

„Margit, jól van . . . áldozatot hozok, a legnagyobb áldozatot, a minőt csak férj feleségének hozhat. Legyen, tartsd meg titkodat egyelőre. Beleegyezem abba, hogy azt ma nem fogod elmondani . . . de majd máskor elmondod, mert azt el kell mondanod, ha nyugalmam előttd kedves . . . Nos, mikor mondod el?“

Margit szomoruan hajtotta le fejcsékjét . . . s egy köny gördült ki szép szemiből.

„Reád bízom a határidő kitűzését . . . Lehet-e egy férj ennél méltányosabb, kedves barátóm?“

„Imre . . .“

„Te tőled függ, hogy mikor kívánsz szólni. Nos, mikor fogsz szólni.“

„Soha“, szölt Margit s erőlyesen tekintett fel.

„Hogyan? két-három-tíz esztendő mulva sem?“

„Soha“, válaszolt Margit tompa hangon.

„Tehát harcz és ismét harcz! Ez az én sor-som! Jó, legyen.“

Hevesen csegetett, mire egy inas lépett be.

„Csengettet uram?“

„Igen. Fogasson be.“

„Parancsára.“

„Utazunk?“ kérdé Margit az inas távozta után.

„Egy óra mulva.“

„Együtt?“

„Nem — én magam.“

„Az lehetetlen . . . te csak ijeszteni akarsz.“

„Ellenkezőleg . . . épen mert nem akarlak jövőben ijeszteni, távozom s visszaadom teljes szabadságot, mely mindennél kedvesebb előttd.“

„Szabadságomat!“ kiáltá fel megrémülve.

„Egy óra mulva teljesen szabad vagy.“ E szavakkal közeledett az ajtóhoz.

Margit kétségbeesetten kiáltott fel s utána rohant. „Imre mit akarsz?“

„Elutazni.“

„Hát már nem szeretsz?“

„Ily kérdést én intézhetnék hozzád.“

„Te nem hagyatsz el engem.“

„Tőled függ ittmaradásom . . . Mi az a titok?“

„Ha elmondom, nem fogsz becsülni.“

„Akkor Isten veled.“

Margit a távozó elé ugrott s közte és az ajtó közé állva, emelt hangon mondá: „Ha távozol, vétkezel a férj kötelességei ellen, te nekem védelemmel tartozol.“

„Es te bizalommal.“

„Távozásod hűségi esküd megszégése.“

„Ki szegte meg először, én vagy te? Utóljára kérdlek, megmondod vagy sem?“

„Ne menj el Imre.“

„Eressz.“

„Imre!“

„Nem . . . és százszor nem. Isten veled.“

Kezét az ajtó kilincsére tevé . . . az ajtó kinyílt s már-már kilépett, de e pillanatban Margit nyakába borult, s zokogva mondá: „Legyen hát, mindent meg fogsz tudni.“

S a titok?

Elmondta. A titok az volt, hogy Tihamér Ákos szerelmes lett Margit unokahúgába. A szülők vonakodtak a szerelmes pár egybekelésébe beleegyezni, mire az Margithoz fordult, ki a viszonyt a titoktartás leple alatt s a kedvező megoldás reményében pártfogása alá vette.

Csekélység volt az ok s mégis nagy horderejű következménnyel járt ezen egyetlen, de egyuttal döntő győzelem. Imre soha sem bánta meg ama rendületlen szigort és komoly harczot, melyet végig küzdött s mely alatt szive tán jobban szenvedett mint a Margit, de a harcznak jutalma nagy volt. Margit lemondott dualisztikus nézeteiről, a szerető feleség példányképe maradt, Aspasia volt a nagy világ előtt s szerető kedves Gretchen odahaza!

67., 68., 71., 76., 82., 83., 85. és 101. sz. hadkiegészítési keraleteket, Horvát-Szlavonországban pedig a 16., 53., 70., 78., 79. számúakat fogják ismét föl-hívni a 4-ik korosztály előállítására is, mert ezek azok a kerületek, melyek tavaly a kellő számú ujoncot nem bírták kiszolgáltatni. E szerint a mi ezredünket is felfogják hívni a 4-ik korosztály előállítására.

Intelligens egyének mellet foglalkozást kapnak, mely naponta 2-3 frt jövedelmet hajthat és egész művelt, bármily állásu egyének is vállalkozhatni e foglalkozást, mely nem sorsjegyek vagy kereskedelmi cikkek kolportálásából, hanem hazafias és politikai természetű, igen érdekes műveknek (általunk közlendő) könyv módon való terjesztéséből áll. Bővebb értesítést ad: Noszpoly E. Budapest IV. József-utca 5.

Református isteni tisztelőt, urvasorájával egybekötöttén, Eperjesen 1887. évi november hó 13-án d. e. 9-10 órakor a collegiumi kis teremben fog tartatni, miről az érdeklettek értesítetnek.

Városi közgyűlés Bártfán. Az e hó 3-án tartott közgyűlésen tárgyalatott: az 1886/7-iki számadások felülvizsgálatáról szóló jelentés s az 1888-iki költségvetési előirányzat. A közgyűlés heves vita után egyiket sem fogadta el, hanem újabb bizottságot küldött ki a számadatok felülvizsgálatára. Ez volt a közgyűlés legfontosabb tárgya, melynek vitájában érdekes az is, hogy a polgármesternek hibául róják fel, hogy sokat — dolgozik. Azt pedig úgy kell érteni, hogy több fontos állás a városnál nincs betöltve s ezek helyett maga a polgármester dolgozik, feláldozva összes idejét az irodai ügyeknek. Maga a tanács jelenleg 3 tagból áll: polgármester, főjegyző és kapitányból. Az üresedésbe jött állások alsóbb rendű hivatalnokokkal helyettesítetnek. Maga a tanács jelenleg 3 tagból áll: polgármester, főjegyző és kapitányból. Az üresedésbe jött állások alsóbb rendű hivatalnokokkal helyettesítetnek. Maga a tanács jelenleg 3 tagból áll: polgármester, főjegyző és kapitányból. Az üresedésbe jött állások alsóbb rendű hivatalnokokkal helyettesítetnek. Maga a tanács jelenleg 3 tagból áll: polgármester, főjegyző és kapitányból. Az üresedésbe jött állások alsóbb rendű hivatalnokokkal helyettesítetnek.

Novembri változások ezredünkben. Ő Felsője Breyding Frigyes őrnagyot, a 70-ik (Philippovics) ezredtől, alezredessé és Pockl Antal 1. oszt. kapitányt (a 62-ik ezredtől) őrnaggyá nevezte ki a helybeli ezredhez, kapitánnyá nevezetett ki: Surnim Mihály és Oláh Béla főhadnagy főhadnaggyá: Sándor Adalbert és Achaz Sándor tiszthelyettesek. A tartalékok Hoffmann Győző hadnagy főhadnaggyá. Athelyeztetett: báró Bothmer Arpad a 32-ik és Bálványi Tivadar a 32-ik ezredtől az itteni ezredhez és Dr. Dornhalm Leo ezredorvos a 100-ik ezredhez Olmützbe.

Az új adótörvényeket rövid foglalásban a következőkben adjuk: A gyümölcsmest borfogyasztási adó alá esik; nyers és finomított csukor, csukorkák, csokoládé stb. után 6 frt, sör után hecoliterenkint 3 frt fogyasztási adó fizetettik; a bor- és hús-fogyasztási adó árszabási táblázat szerint szedendő be; — a bélyeg törvény oda módosítottik, hogy az előző birtokváltozások miatt engedélyezett leengedéseket megszünteti; sorsjegyekre és nyeremények után az eddigi 6% helyett 10% lesz az illeték. Azonkívül szabályozza részletgyekek, a vasuti szállítólevelek és közraktári jegyek zálogjegy részének bélyegilletékét. — A dohányjövédéki reformjavaslat megszünteti azt a kedvezményt, hogy a termelők 10 kgr. dohányt fejjenként visszatarthatnak. Dohánytermelési engedély ezentul csak lehetőleg szabályos alakú, száraz, talajviz nemjárta földterületen engedtetik meg és új termelőknél csak akkor, ha nagy zárral ellátott dohányszárító pajtával rendelkeznek; régi termelők három év alatt kötelesek ily pajtát berendezni. A plánták kiültetésére is egészen új szabályok lépnek életbe az ültetési engedélyek miniuma, a kerti levelek kireteleével, egy katasztrális holdban állapittatik meg. A bejelentések beadási határideje január 31-ről az előző év utolsó napjára tetetik át. A javaslat megváltoztatja a termés felett gyakorolt felügyeleti rendszert is és több intézkedést tartalmaz az ellenőrzésre és a csempészet megakadályozására vonatkozólag.

Rendületlen gonosztevő. Október hó 28-án a 15-csei kir. törvényszék büntető tanácsa előtt, számosan megjelent hallgatóság nagy érdeklődése mellett egy főbenjáró büntügy tárgyalatott, melynek előzményei és hirhedi hősei annak idejében megyénkben is nagy izgalmat okoztak. Busz — Maczejko János — az annak idejében e lapokban is említett gonosztevő, ki 32 éves kora mellett már is 16 évi fegyház büntetésre volt ismételt gonosz tetteiért ítélve, s ki hat társával folyó évi május 29-én a megyeházi börtönből megszökött, rövid ideig tartó szabadságát több betérésre, rablásra és egy gyilkosságra használta fel, ezen eseményekért volt az igazságszolgáltató bíróság előtt számot adandó. A több betérési és rablási eseteiken felül azzal volt vádolva, hogy Drobny János és Drusbaczy József czinkostársaival, Maslár Jánost üres kocsijával Eperjesről Siroka felé hajtó lakost meggyilkolták azért, hogy csekély pénzének és legfőképp kocsijának birtokába jussanak s kit fejszével leütve, midőn zsákba tett hullájára elhelyezkedtek, legnagyobb lelki nyugalommal azzal együtt Lőcsén át Ruszkin felé hajtottak, míg a szerencsétlen ember hulláját egy hid alá dobták, hol az később feltaláltott. Drobny és Drusbaczy bevallot-

ták tettöket, de Busz oly nyugodtan és konokul tagadott mindent, miről sem akart tudni, hogy az elnök által hozzá intézett keresztkérdéseknek is mindig bámulandó — egy jobb ügyhöz méltó — lélekjelenléttel tért ki, mely nyugodtsága sem a bizonyítási eljárás, sem pedig az órákat igénybe vevő vád- és védbeszédek tartása alatt egy pillanatra sem hagyta el; és ephelyre lelki nyugalommal hallgatta a reá mért ítélet kihirdetését is, mert neki és Drobny Jánosnak élet-togytigliani, Drusbaczyknak pedig tizenkét évi fegyházbüntetést juttatott.

Rászedtek egymást. A múlt pénteki hetivásár alkalmával egy felső tárczávidéki jómódú parasztagazda s egy Abos környékéről való zsidókeresáros a felső külvárosi Strasser-féle keresma előtt szekér-ikkal egymás mellett foglaltak állást. A parasztagazdának egyik lova széles szűgyű gyönyörű kanca volt, míg a keresárosé pej herélt. A két ló birtokos sokáig irigy szemekkel tekintette egymás lovát, míg végre szóbeszéd-közben a keresáros ajánlatot tesz a gazdának. Tudja mit földi, kendnek tetszik az én lovam, nekem is a magáé, cseréljük el a kettőt, nekem ugyanis kanczára volna szükségem. A gazda ostorával egypárszor megcsapdosta a herélt hátát, mire a szép állat majd összebotorta a szekér rudját. Az eleven ló még jobban megtetszett a parasztnak s örömmel ráállott a cserére, a mi azonnal meg is történt. A keresáros a nélkül, hogy teendőit a városban elvégezte volna, befogatta a lovat s a mennyire a közlekedés engedte, vágta meg végig a fűteződ. A vámháznál azt gondolva, hogy a parasztnak már nem éri utól, jobban megvizsgálja az eleserélt lovat. Ekkor veszi észre, hogy az mindkét szemére vak, bár szemei külsőleg majdnem egészen tiszták. Nem különb vésárt csinált a parasztagazda. A mikor látta, hogy a keresáros szekérével indul, ő is befogja lovát s a kereskedéseket járó feleségét itt hagyva szintén vágatva hazafelé indul. A sebesi rétek felé eső halom lejtőjén azonban akárhogy szorítja is a gyepfőszárat, a herélt nem tart, de ragadja tovább a szekeret. A parasztagazda ekkor arra a szomorú tudatra ébredt, hogy a szép herélt jó ló lehet az alföldi sikon, de nem ebben a görbe tartományban, hol hegy és völgy egymásután változik, s hol a tartani nem tudó lovat hátastólál egybekötve használni nem lehet. Megcsapott tehát a cseré okozta öröme s lehorgaszott fövel hajított tovább. Bujjában teljesen megfellekedezett feleségéről. Ellehet rólok mondanai, hogy eben gubát cseréltek!

Öngyilkos medvék. Egy szuhai (Makovicza) szegény ember — írja levelezőnk — sehogy se tudta megvédeni kukoricáját a medvéktől; végre segített rajta egy jó gondolat. Megleste, hogy merre járnak a medvék s másnap egy töltött puskát állított fel olyan-képen, hogy a puská felhúzott kakasira zsinogot kötött s keresztül huzta a zsinogot az uton. Mikor este jött a fenevad a kukoriczába, nekiment a zsinognek, megrántotta, a fegyver elsült s a medve tüstént felfordult. Egymásután öt medvét ejtett el ezzel a szerencsés szerzőjével, még pedig olyan hatalmas példányokat, hogy medvébőröket felfogja ajánlani a szegény ember a trónörökösnek.

Szélhámos. Valami Weinberger F. nevű egyén, formalis üzletet folytat az eljegyzéssel. Viszonyt köt, jegyet vált a hiszékeny áldozattal, s ily minőségben pénz esal ki quasi menyasszonyától s ezéjárt érve, az egybekelés előtt elpárolog. Nevezett Pesten, Kassán, Ungvárt és itt Eperjesen hasonló csaláson rajta kapott. Rendesen hivatalnoknak adja ki magát, valójában pedig közönséges szélhámos.

Ez aztán rendőség! E napokban este 11 óra előtt Kassán a Forgách-utca egy keresmájából két jökevdű hadi bújti ki az utcára, melyen nagy zajjal és ékes dalolással haladtak. A lármozókat Iván rendőr megállította s az egyiknek oldalfegyverét is elvette, mire a két katona visszatutott a keresmába, s csakhamar 8 illuminált katona állt szemben egy szál rendőrrel, a kit megrohanva, befogták a száját és nemcsak a katona oldalfegyverét vették el tőle, hanem az oldaltáskájában levő revolverét is megfosztották. Ivánnak azonban sikerült sipolni, s e jelle Kottler rendőr a dulakodás helyszínére érkezett. A bátor katonák a két rendőrtől úgy megijedtek, hogy ki-ki szedte az irháját s futott a merre a lába vitte. A két rendőr földözöbe vette őket és sikerült is nekik a revolvert visszahódítani és hármat köztük a katonai őrségnek átadni. Bárcsak a mi rendőségünk is ily bátran örködne a közrend és esend érdekében!

Véres tett. Október hó 31-én — írja tapolyi levelezőnk — Horovitz Jakab kerekretil lakos házáló kereskedő Mészárosról hazajövet. Sasávnik és Radoma között találkozott egy benedikőzi cigánygyal. — A cigány hozzá csatlakozván, tőle bagót kért. Miután pedig az izraelitának nem volt, nem adott neki. A more erre oly dübbe jött, hogy lekaprán a házáló válláról annak portékáját, össze-vissza tépte, vágalta azt. A házáló valószínűleg védte kis vagyonát, miközben a cigány egy késsel hasba szúrta úgy, hogy belei kifordultak, két paraszt ember találta meg a tett helyén, s részesítette az első ápolásban, oly módon, hogy beleit visszahelyezték, de miután azok ismételve kitőlultak, a közelben levő sarjából csutakot csináltak s a lyukat azzal tömtek be. A szegény házáló most élet-halál között fekszik, a cigányt állítólag elfogták s bekisérték a girálti jbiróságához.

Szerelmi történet. A történet helye B... város, később Miskolc. Személyek: egy 23 éves szép delnő, ki B... városában telepedett és egy 26-28 éves pinczér. A csinos nő megszerette a neki szerelmet valló pinczért és viszonyuk olyanná fejlődött,

mely nem maradt minden következmények nélkül. A férfi megnyugtatta kedvesét egy szerény házassági ígérettel; a nő örömmel fogadja az ígéretet és miután héber vallásu, — áttér a róm. kath. hitre és menyasszonyi kelengyékének elkészítéséhez fog. Ekkor azonban főpinczérünk gondol egy nagyot és elutazik B.-ról, faképnél hagyván a menyasszonyjelöltet. A férfi alig érkezett Miskolcra, mert ide utazott, a nő nem rest, utra kél, megérkezik oda, beszáll a fogadóba, halotti ruhát vásárol, kimegy a temetőbe, sirt rendel magának és vőlegénye édes atyjának sirtjára 18 frtos koszorú függeszt fel. Ezután forgó pisztolyt vásárol és utcahosszat keresi hűtlen vőlegényét, hogy azzal együtt magát is kivégezhesse. A vőlegényjelölt a hatóságnál keres menedéket. A kapitány maga elé czitálja a hölgyet, ki váltig tagad mindent, vőlegényére megvétel pillantásokat lövel és kijelenti, hogy: „ilyen ember még arra sem érdemes, hogy keze által haljon meg.“ Miután a menyasszonyjelölt még azt is tagadása veszi, hogy neki forgópisztoly volna birtokában, a rendőség annak lakásán kutatást tart és ott a forgó pisztolyt, valamint a halotti ruhát is megtalálta, minek következtében a kisasszony a város területéről kiutasított, miután ott semmiféle foglalkozása nincs. A kisasszony gondol egyet és foglalkozást keres. Talál is egy állást a maga számára egy helybeli kávéházban, miut pinczérnő. A hölgy örül, hogy ezéjárt elérte, de a rendőség csakhamar lerontja az épített fellegvárakat azzal, hogy cselédkönyv nélkül a város területén szolgálatba lépni senkinek nem szabad. A menyasszony boszus lesz, sir, dühöng, de hódol a kénysernek, vasutra hajtat és azzal távozik el Miskolcra, hogy 48 óra lefolyása alatt könyvvel fog visszatérni a városba és elfoglalja állását a kávéházban. Azóta 6-szor 48 óra telt el, de a ki vissza nem jött, az a menyasszony jelölt. Nem történt ez Szévíllában, — hanem Miskolcon egy szállodában.

Egyleti ügyek. Dr. Oszvald Tivadar ügyvédet, ki a múlt hónapban itt letelepedve irodát nyitott, az „eperjesi kereskedő ifjak egylete“ jogtanácsossá választotta meg. Dr. Baumöhl S. orvos ugyanezen egylet tagjainak felajánlá ingyenes orvosi gyógykezelését, melyet a választmány köszönettel elfogadott. Folyó hó 4-én tartott választmányi gyűlésén a téli esték szórakoztatása végett kétféle bizottság alakított meg. Az egyik mulatságrendező bizottság, melynek elnökévé közfelkiáltással Thror Gyula alelnök választott meg, a másik irodalmi szakválasztmány, melynek elnökévé egyhangulag Sziklai Mihály egyleti jegyző választott meg. Az első választmány ügykörébe tartozik a hangverseny, táncz és egyéb szórakoztató mulatságok rendezése. A második szellemi szórakoztatás, u. m. felolvasásokról gondoskodik. Dr. Oszvald Tivadarnak, ki Jókai műveit az egyletnek felajánlá, az elnök indítványára jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott. A titkár mint ellenőr, felolvasta a pénztári jelentést, melyből öröndetes tudomás szerzettet, hogy egy egylet berendezése költségeit teljesen kifizette s felesleg maradt, s a jövedelmi források még nincsenek kiaknázva. Néhány folyó ügy intézetet el, mire a gyűlés véget ért.

Kérelem. „Az eperjesi kereskedelmi ifjusági egylet“ bizalommal fordul az eperjesi művelt közönséghez, mely megmutta mindenkör, hogy ott, hol a hasznos és jót előmozdítani kell, készen áll, miszerint akkor, midőn jelen kérelmet hozzá intézi, nem fog siket fölékre találni. S a kérelem nem nagy. Nem kíván sokat. Bárki könyvtárban akad oly könyv, melynek hasznát nem veszi s szíves örömet adná oda a helyett, hogy elpenészedjék a könyvtár sötét zugában. Mi csak most alakultunk s mint művelődési célzatu egyesület, könyvtára égató szükségünk van. Financziális ügyeink jelen állapotja ópen nem kecsegtet avval, hogy önerünköl könyvtárt alapítsunk. Eperjes városa művelt közönségére vagyunk utalva. Kérve kérjük, juttassák hozánk könyvadományait, bármily csekélymértvű legyen is az. S midőn ez teszük, gondolják meg, hogy egy oly célra áldozták, mely cél még nagyobb áldozatokat is megérdemel. Az eperjesi kereskedelmi ifjusági egylet választmánya. A könyvadományokat kérjük egyletünk titkári hivatalához, Oszvald Károly urhoz küldeni. Az adományok három ízben nyugóztatnak: az átvételnél, hirdaplág és az érkönyvben.

Az életét mentette meg Dr. Mankovics Bező egy fiatal leánynak, valóban szép és ügyes operatio által. Ugyanis: Rapaport Jakab bártfai lakos cselédje a múlt héten vizgátatlanságból csontot nyelt. A csont körülbelül 3¹/₂ cmtr. hosszú és a közepén mintegy 3/4 cmtr. széles, két vége oly hegyes mint a tű. Persze, amint lenyelte, fuldokolni kezdett. Szaladtak az orvosért. A csont épen a gyomoronyit felett akadt meg, s pár percnyű kísérlet után oly szerencsésen fogta meg az orvos, hogy a leánka egy hatalmas köhintéssel megszabadult. Maga a csontot tekintve, szinte csodálatos, hogy rendkívül hegyes végei bajt nem okoztak; az orvos a különös vidéket beutazott libacsontot eltette — ritkaság gyanánt.

A burgonya szűret teljesen befejezetett Bártfán. Nem lehetne mondani, hogy általános megelégedésre, mert bizony messze hátramaradt a tavalyi mögött az idei termés. Maga a kvalitás: gyenge közép, egyes helyeken jó. Sajátságos az van a dologban, hogy ez idén épen a „kitünő“ földeken nem termett, hanem inkább oly helyeken, melyeket 3-ad, 4-ed rendűeknek tudunk. Persze, mint mindenütt, Bártfa határában is nagyon sok kárt tett a temérék esőzés. Mindazonáltal a kinalat elég élénk s a legutóbbi hetivásáron 1 frt 25-40 kr. között hullámozott a kőből ára-

A — Spitz kalmunk látni, s arányait tetben d mint a még elé

Mi és ször köröket kik az e gyarazzu érték is földünk állva, r vonato osztály vel fizet kell. Az föld egé melyben deg van azert oly átvonuló ugyanis — a me tünk va földi cou karithatu resztül, sok mel berek s áll: Ma elöttünk pedig ur rohos ur ugyancs ezczemb ekkor ju árban e Mars me meletet saiget k ocean ne itt kifejt 1887. de A ki tel

A met foly nek oka kabb eli a versze nem tar egészegek kortyokk iszik, m egy kana leányok vanuak, sebbek. A rendszert féle beteg A nők g üljenek a országban fordultnak mert ott van. Igaz szélesség vannak b ebédlo a szobák a nő nem is szaladgál lozza. E szervek m étvagyban ezeknél h visszarotte ják meg, ságára s ha csak t háza mög nem is di zöld gyep nyarat ne is, hogy a Ez az oka gyobbak e a kiknek Az angol lenne a sz nők követ

Bünt jelent me Azoknak, tatták, kife esen. Az nők és bír a büntető s az ügye 4-5 hét

Türe des úr? — van. — Sz

zmények nélkül. A szerény házassági az igéretet és mirom. kath. hitre és szítéséhez fog. Ek egy nagyot és elemenyasszonyjelölés, mert ide utazott, kezik oda, beszáll kimegy a temetőbe, édes atyjának sir. Ezután forgó piszi hűtlen völgyenyt, zhesse. A völgyenyt. A kapitány mag tagad mindent, at lövel és kijelenti, sem érdemes, hogy menyasszonyjelölt neki forgópisztoly annak lakásán kuta- valamint a halotti kezében a kisassz- titatott, miután ott kisasszony gondolt is egy állást a maga miut pinczérnő. A a rendőrség csak- rakat azzal, hogy n szolgálatba lépni asszony boszus lesz, ek, vasutra hajtat gy 48 óra lefolyása rosbá és elfoglalja 48 óra telt el, de szony jelölt. Nem Miskolcra egy

A bártfai fűrdőben — A legutóbbi közgyűlésen — Spitz bécsi lakos nyert építési engedélyt. Volt alkalmunk az általa építtetni szándékba vett villa tervrajzát látni, s valóban örvendünk, hogy fűrdők ily — bár arányainál fogva nem nagyszabású, de minden tekintetben díszes épülettel szaporodik. Az építéshez, a mint a hely ki lesz jelölve, kora tavasszal, esetleg még előbb hozzá fognak.

Milyen lesz a tél? Ez a kérdés nemcsak a szűcs- és szőrmekereskedőket, hanem az azoktól távol álló köröket is érdekli. A felelet azokra nézve kedvező, kik az enyhe telet elébe teszik a zordnak. Megmagyarázzuk a dolgot úgy, hogy a csillagászatban nem értők is értsenek belőle, előrebocsátjuk, hogy a mi földünk egy villámvonal, mely állomásokon meg nem állva, rohan a nap körül. Tudvalevő dolog, hogy e vonaton első-, második-, harmadik-, sőt negyedik osztály is van! szabadjegy nincs, mindenki az életével fizeti meg az utazást. Utazni pedig mindenkinek kell. Az 1887/8-iki menettrendről az hallatszik, hogy a föld egész decemberig egy roppant úr szélén halad, melyben a mi fűtési fogalmaink szerint borzasztó hideg van: 120° C. a fagypontra. Ez égi sivatag azért oly hideg, mert nem melegíti meg egyetlenegy ávonuló planetta sem. Naprendszerünk planetái ugyanis — ha megtartjuk a villámvonalat hasonlatát — a melegítő palackok szerepét játsszák. Ha előtűnik vagy mögöttünk érintik a föld pályáját, akkor földi coupéinkben fa- és szőnyeg szép kis summát takaríthatunk meg; de ha a föld oly úrökön halad keresztül, melyeket meleg nem táplál, akkor nagyon is sok melegítő szobát kell nyitnunk a fagyoskodó emberek számára. A közlő tételre nézve a dolog így áll: Mars, Saturnus és Neptun most már messze előttünk haladnak s a roppant sivatagon átvezető utunkban nem várhatunk hasznót, Jupiter és Uranus pedig nagyon lassan jönnek utánunk; ha e két potrohos urra akarnánk várni, hogy nekünk befűtsenek, ugyancsak mezfagyhatnánk. Villámvonalunk tehát decemberig rettenetes hideg égürben száguld s csak akkor jutunk olyan vidékre, hol a Neptun fűt. Januárban oly térségeken haladunk, melyet előtűnik Mars melegített; februárban a Mars által hátrahagyott meleget élvezük és mártusban már oly szomszéd-ságot kapunk Uranusban, hogy a végtelen aether-océán meg gördítheti hozzánk hideg hullámaikat. Ezen itt kifejtett „téli menettrend“-ből tehát kiténik, hogy 1887. december havában a hideg „meg lesz törve.“ A ki tehát jeget akar hordatni — siessen vele.

A nők idegessége. A „Gesundheit“ című német folyóirat érdekes dolgokat ír a nők idegességének okairól. Az idezett szaklap szerint ez a mindenképp elhárapódzó betegség két főokra vezethető vissza: a verszegénységre és a friss levegő hiányára. Sokan nem tartják nőiesnek, ha az asszonyok és leányok egészséges étvágygyal esznek és szomjukat rendes kortyokkal csillapítják. A legtöbb nő oly csöppszámra iszik, mint valami csirke s oly falatokat eszik, mint egy kanári madár. Gyakori, hogy egészséges fiatal leányok nem szeretik, ha az arcuk piros és azon vannak, hogy halványak legyenek, mert úgy érdekessebbek. E balga véleményben aztán tönkre teszik idegrendszerüket és maguk is szákmányul esnek mindenféle betegségek, különösen pedig az idegességek. A nők gyakran kényszerítve vannak arra, hogy sokat üljenek a szobában, a mi nagyon káros hatású. Angolországban az ugynevezett női bajok sokkal ritkábban fordulnak elő, mint akárhol másutt. Ez azért van, mert ott minden valamire való családnak saját háza van. Igaz, hogy ez a ház többnyire csak három ablak szélességű, de egyes helyiségei nagyon czélszerűen vannak beosztva, a konyha lenn a pinczében, az ebédlő a földszinten, a dolgozó szoba az első, a hálószobák a második és harmadik emeleten. Az angol nő nem is kiméli magát, hanem egész nap föl és alá szaladgál a lépcsőkön, a hogy éppen a szükség magával hozza. E gyakori mozgás hatása különösen az altesti szervek megerősödésében, a jó emésztésben és fokozott étvágyban nyilvánul; a verszegénységnek pedig nincs ezeknél hatalmasabb ellensége. A mi nőink persze visszarettenének az ily berendezéstől s nem gondolják meg, hogy mily előnyös volna ez a ház tisztaságára s a lakások szellősségére. Az angol családapa, ha csak teheti, egy kis kertnek is helyet a háza mögött. Ez a kert rendszeren nem valami nagy, nem is díszes. Elég, ha egy pár bokor és egy kis zöld gyepp van benne. De az oly családnak, mely a nyarat nem töltheti falusi birtokain, módot nyújt ez is, hogy a meleg nap jó részét a szabadban tölthesse. Ez az oka, hogy az angol nők egészségesebbek, nagyobbak és idomairka nézve szebbek, mint más nők, a kiknek szépségük inkább az arcon összpontosul. Az angol nőké a természetük rejlik. Pedig könnyű lenne a szépségnek ezt a két nemet egyesíteni, ha a nők követnék életrendjükből az angolokat.

Büntető igazságszolgáltatásunk. Ily czim alatt jelent meg a mult számunkban a második cikk. Azoknak, kik azt az eperjesi törvényszékre vonatkoztatták, kijelentjük, hogy e feltételeknek mi alapja sincsen. Az eperjesi törvényszéknel — közönet az elnök és bírák lelkiismeretes ténykedéseinek — épen a büntető igazságszolgáltatás ügyszólván mintaszerű s az ügyek a vizsgálatról a végtárgyalásig rendszeren 4-5 hét alatt legombolyítottanak.

Humor.

Türelmi próba. Százados: Itthon van-e az ezredes úr? — Szolga: Nincsen, százados úr; fűrdőben van. — Százados: Beszéltem kell vele. Majd megrá-

rom a szobájában. — Szolga: Tessék, százados úr. — A százados bemegy és kényelmesen letelepedik. Eltelik egy óra, el kettő, három. Végre a százados türelmetlenül kezd és csenget. — Százados: Hát nem jön többé vissza az ezredes úr? — Szolga: De igenis, százados úr. — Százados: Melyik fűrdőbe ment? — Szolga: Tátrafűrdőre ment hat hétre, százados úr!

Orvosi tanács. — Ugy-e orvos ur, kissé fáj a torkom! — Ugy van. — Tehát néhány napig itthon kell maradnom? — Helyes. — És óránként gargarizálok a torkomat timso-oldattal? — Jó lesz. — És különben is vigyázzak magamra? — Ajánlom. Ami pedig orvosi tiszteletdíjamat illeti... — Azzal magamnak maradok adós a sok jó tanácsért, melyet magamnak adtam.

Nem csoda. Fővárosi kisasszony: Valóban nem csoda, hogy reggeli tejünk csupa víz, mikor a tehénnel oly sok vizet itatnak.

Felvidéki hírek.

Abauj: — **Ásatások Kassa mellett.** A Kassa melletti Hradova hegyen többször történt ásatásokról már megemlékeztek a lapok, mindazonáltal erre nézve nem tartom feleslegesnek még a következőket tudatni. A vár, melynek romjai most ezen ásatás tárgyát képezik, a XII. században II. István uralkodása alatt a beköltöző németek által építtetett. Végleg a XVI. században hagyták oda és ezen idő óta folyvást romlott, pusztult, úgy hogy ezen ásatások közben a munka vezetőit csak itt-ott kalauzolták egyes falomladékok. Ezek költötték fel egy-sék figyelmét, kik aztán e célra gyűjtés kezdve, az ily módon begyűlt pénzen Fröde Vilmos, a dom építésének vezetője utmutatásai szerint meg is kezdték az ásatásokat, melyek, jó lehet a romok csak egy aránylag kis területére terjeszkedtek ki eddig, máris meglepő eredményre vezettek. Kiástak három tornyot, melyeknek egyike háromszögletes, mi igen nagy ritkaság. Találtak az ásatások közben egy ezüst törhüvelyt a XV. századból és két ezüstpénzt, minek korát azonban még nem sikerült meghatározni. Kár, hogy az időjárás zordonsága miatt a munkálatokat be kellett szüntetni; tavasszal azonban, mielőtt az idő enyhébb lesz, folytatni fogják.

— **A Kassai kocsolyázó egyesület f. é. november 13-án d. e. 10^{1/2} órakor a kocsolyázó-téren álló épületében tartja rendes évi közgyűlést,** melyre a tiszteletbeli és a rendes tagok meghívotnak. Onként értendő, hogy csak azon rendes tagok vehetnek részt a közgyűlésen, kik m. é. tagsági díjajukat a kitűzött határidőben megfizették.

— **Szépítési egyesület.** Kassaváros szépítését czélzó egyesület f. hó 1-én tartott ülést, melyen a különféle elszámolásokon kívül lett határozva a fűteczának, valamint az Istvánhid előtti térnek befűtése, mely utóbbi már fogantatva is vétetett. Ezen munkálat végrehajtását Maléter Vilmos vállalta magára. Elhatározottat továbbá a Széchenyi rét folytatódó parkirozása, melynek keresztülvételére Eder Ödön vállalkozott.

— **Az éjjeli bérkocsi.** Ezentul, a rendőri hatóság határozata folytán egész éjjel fog egy bérkocsi a Schiffbeck szálló előtt, a Csermely mellett állani, a ki azonban csak a város területén tartozik a közönség szolgálatára állani, s a megtett ut után rögtön visszatérni.

— **Négyszemközt.** A színház egyik fiatal tagjának érdekes jelenete volt a rendőrségnél, hová egy elbocsátott szakácsnéja miatt hívták meg. A rendőrtisztviselő, a ki hivatala volt az ügyet elintézni, udvariasan leülteti a művésznőt, s a kínálgatást a szokott formák szerint megkezdte. Végre arra az elmaradhatatlan kérdésre került a sor: — „Hány éves nagyságod?“ — „Meg kell mondanom?“ — kérde vizsgat a művésznő. — „Nem muszáj, de örvendeni fogok, ha nagyság megmondja, mert a rubrikát ki kell tölteni.“ — „No hát akkor nem mondom meg.“ — „Nagyság igen leköttelez, ha megmondja.“ — „Nem mondhatom meg.“ — felelt a művésznő egész határozottan, s a kihallgatás tényleg véget ért, a nélkül, hogy ő életkorát bevallotta volna. Mikor távozott, megszólította vele volt művészártnője, hogy miért vonakodott korát bediktálni. — „Tudod édesem. — felelt a kérdezett, — ezelőtt egy fél évvel ép' ilyen ügyben ugyanaz a tiszt kihallgatott, s elfelejtettem, hogy akkor hány évet valloctam be. Azért most nem mertem neki felelni.“ — „Látod édesem, — felelt a művésznő szeretetreméltó mosollyal, — én már évekkal ezelőtt megállapítottam egy fix évszámot s szükség esetén mindig azt valloctam be. Biztoság okáért föl is irtam, ezért ilyen dolog velem nem történik.“ (F. K.)

— **Gyilkosság és rablás.** F. é. augusztus 12-én a csendőrség azt jelentette, hogy özv. Pálkás Jánosné h. kércsi lakosnő szobája padlóján, testén 13 sérüléssel, megölve találtatott. A nyomozatot megindítva, a gyanu Kis Kristóf Györgyöt, feleségét, Kis Kristóf Jánost, s még más számos egyént terheltek, kiket letartóztattak, s vizsgálati fogságba is helyeztek. A 17 éves Kis Kristóf István azonban a büntett erkölcsi sulya alatt bevallotta: hogy mostoha nagyanyját ő ölte meg. A tettét, mint azt annak idején lapunkban már röviden közöltük, a következőkben adja elő: nagyanyja özv. Pálkás Istvánné azt az igéretet tette neki, hogy ha Szántóról visszaérkezve, magával hozza az ügyvédjétől kapni remélt 30 frtot — ad neki belőle 50 krt. A fiu augusztus 11-én 8 és

9 óra közt meglátogatta az öreg asszonyt s kérte tőle az ígért 50 krt. Nagyanyja állítólag szidalmazni kezdé unokáját, s anyját beeszmélni, s annak beestelen életét hánytorgatni. Kis Kristóf István visszatért ezek után gazdjához, fejszét vett magához, s újból nagyanyjához ment, szobájába lépve odafordult a már ágybanülő öreg asszonyhoz: „most adok én magának.“ fenyegedőzött a fiu — „amiért anyámat „guesmolta“ s öreg anyja hátára vágott a fejsze fokával. Pálkásné ágyáról a földre esett, mikor is a gyilkos kétszer arczába vágott, aztán fejére. Eloltra a gyertyát, a hold fénye mellett felkutatva a gyilkos unoka az áldozat ládáját, de ott a kérdéses 30 frtot nem találta. Akkor neki fogott a hörgő asszony motozásához, kinél csupán 10 krt talált, mit a löcza alatt lévő egy pár eszímával együtt, magával vitt. Elmenetele után az ajtót rácsukta, a hullára s maga lefeküdt, s aludt nyugodtan, a nagy munka után, amint mondá. Vádolt tizenöt évi fegyházra lett elítelve, mely itelet ellen egy a közzárdló kir. ügyész, mint Stekker Károly védő ügyvéd felebbezést jelentett be.

— **Gyermekgyilkos anya.** A kassai törvényszék előtt most hétfőn oly eset tárgyaltatott, a mely állandóan napirenden, legjobban megvilágítja a mai kor romlottóságát: igazolja, hogy mennyire égető szükség a vidékenként felállítandó lelencházak ügyével országos alakban minél komolyabban foglalkozni, hogy ha a magyar nemzettest számszerűtlen pusztulását erőszakos módon megakarjuk legalább részben akadályozni. A gyermekgyilkosság esete következő: A mult évben husvét előtt Leskő Mária nevű leány Gönczön a Hernádra ment s közvetlen a part alatt egy gyermekhullát talált, melyet a vízből kiemelt s apját is elhívta. Leskő Ferencz a csesemőt beásta a földbe s azonnal jelentést tett, mire a szántói járásbírósa a hullát exhumáltatta s Materny és Widder szántói orvosok a megéjtett vizsgálatnál konstátálták, hogy a hulla mintegy 14 napig lehetett vízben s halálát fulladás okozta. A rongyokba burkolt hulla nyakán egy madzag is találtatott, mely corpus delicti gyanánt gondosan el lett téve. A vizsgálat aztán az anya keresésére fektette a főszlyt s a szántói járásbírósa több fölmérült gyannok alapján Menyhért Erzsébet eselédleányt helyezte vizsgálat alá. Az orvosok véleménye, a mint a nőt megvizsgálták, csak megerősítette a gyanut s a leány a vizsgálat során be is vallotta, hogy gyermekét szült s hogy azt elpusztította. Menyhért Erzsébet ellen tehát minden bizonyíték meg volt arra nézve, hogy a gyilkosságot ő követte el s a most hétfőn tartott végtárgyaláson az ügy mégis oly fordulatot vett, hogy az itélet kimondása előtt az országos közegészségügyi tanács véleményére illetve eldöntésére van szükség, vajjon a szántói két orvos nyilatkozata igaz-e, mely abban áll, hogy a gyermek mint halva született került a vízbe, vagy pedig Glück törvényszéki orvos és dr. Steer Miklós nézete, mely viszont oda nyilatkozik, hogy a hullán tett tüdőpróba, minden valószínűség megvan rá, hogy a gyermek élt és lélegzett. A másik fordulat pedig az, hogy Menyhért Erzsébet, dacára, hogy ő maga első vallomásaiban beismeri, hogy a büntetést követte: mindent tagad és tagadásával meg van kötve a büntető igazságszolgáltatás sújtó keze. A bírák, ügyész kérdései annyiféle ellentmondásba keverték, hogy már alig volt kibontakozása s mire e ponton volt, újra csak tagadott s a kötevény-madzag felmutatásakor úgy ütötte el a kérdést, hogy nemcsak egy tarka kutya van a világon. Az ügy, elnapoltatott addigra, a míg az országos közegészségügyi tanács döntő véleménye beérkezik.

Zemplén megye: — **Dessényffy Arisztid,** mihályi nagybirtokos, a tanulási kedv, igyekezet és gyermeki önértet fejlesztése végett, f. évi 18-án kelt alapító levelével 100 ftnyi tőkét kötött le, melynek 5%-os kamatja évenként, 3 flos és egy-egy flos részletekben, Mihályi községi bírája által a községi tanító és az iskolai vizsgálatokra delegált képviselőtestületi három tag véleményének meghallgatása mellett, legszorgalmasabb ot-tani iskolás gyermekek között, tekintet nélkül a val-lásfelekezétségére, fog kiosztani. Az alapítványi töke elköltözés, vagy halálozás esetén válik esedékessé.

— **A Szürthe melletti Latorcza-híd újépítésére** a közm. és közl. minisztérium jövő évi költségvetési előirányzatában a „beruházások“ fejezetének 5-ik czimé alatt 190,000 frnyi fedezetet kér.

— **Időjárásunk** pompás, valóságos tavaszi, kellemes időjárás. A téli kabátok visszavándoroltak ismét a por és moly birodalmába, s váratlanul felvirradt a szép őszi napokra alkalmas felöltők divata. A növényzet, mely téli álomba merült, szintén új életre serkent. Az ugynevezett „bikanyál“ melyből tartós, szép őszre lehet következtetést vonni, annyi kint a szabadban, hogy szinte kellemetlen miatta a járás-kelés. Azok, akik a szüretelével mostanáig várták, jól számítottak.

— **Autonom intézkedés és miniszteri plajbász.** A vármegye jövő évi költségvetése a magyar királyi belügyminisztériumtól már leérkezett. Az V-ik árvaszéki ülnök javadalmazását, valamint az árvaszéknel alkalmazott két napidíjas fizetését 1888-ban is a gyámpénztári tartalékalapra utalta. A középöntra tervezett állatorvosi állomást törölte. A vármegye közönsége által eltörölt várnagyi tisztség után jogczim nélkül maradt költségvetési hitelt nem vont meg a vármegye háztartásától, hanem megengedte, hogy a javadalmazásnak az a része két napdías felfogadására fordíthatassék.

főbe vert. A tettesek letartóztatottak, sérült fel életbenmaradásához kevés a remény. *Betörési kísérlet.* Malátsik György kereskedő boltjának a közre nyíló ablakát, nov. 3-ára virradólag ismeretlen tettesek betörték. Úgy látszik, hogy az oda felaggatott szőlőre lett volna kedvük. De a szőlő egres volt a róka komának.

— *A ki az égiekkel társalog.* Zemplénnemgye Tarczali városának s környékének alsóbrendű lakosait egy idő óta egy bolond foglalkoztatja. Ennek az a mániája, hogy ő az égiekkel társalog, s hogy Szűz Mária többször megjelent előtte. Minthogy pedig egy bolond mindenütt, még Zemplénben is, százat csinál, a tarczali bolond hajléka is valóságos zarándokhelylyé lett, hova csapatostul járnak Tarczali és környékéről a babonás parasztok. A „szent ember” előtt térdre vetik magukat s úgy imádkoznak, meg levén arról győződve, hogy imájuk meg fog hallgattatni, mert van, a ki azt az égiekkel közvetíti. Hogy közvetítési díj fejében a „szent ember” az együgyű néptől semmit sem fogad el, ezt levelezőnk nem állítja.

— *Az ulicsi szent asszony.* Zemplén vármegye Ulics községében a szarvasmarhák között a lépfene már hetek óta pusztít s dacára a közigazgatás szigorú és éber őrködésének, a veszedelem rohamosan terjed. Különösen Ulicson dühöng a járvány, hol a szegény nép, minden vagyonát veszítve elhullott marhájaiban, kétségbe van esve. A napokban akadt vizsgálójuk egy ottani boszorkányos vén asszony képeiben. Ez azt tanácsolta a falu népének, hogy menjen ki a temetőbe, ássa föl ottan a postamesternek sírját, vágja el a halott fejét, fordítsa az arcot lefelé... akkor aztán megszűnik az istenverése. A babonáságra hajlandó nép hitelt adott a magát szent hirbe avatott boszorkány beszédének, tömegesen fogott a sírnak feltöréséhez s csak karhatalommal lehetett megakadályozni hiéna munkájában.

— *Vagyonbizott község.* Az új községi törvény 117. §-a ekként rendelkezik: „Ha a község a képviselőtestület és előjáróság gazdalkodása folytán a vagyonbukás szélére került, saját kérelmére és szükség esetén hivatalból is, az alispán a tisztai ügyész meghallgatása után a községi vagyonkezelést meghatározott időtartamra zárlat alá helyezheti, zárgondnokot nevezhet”. O. Licska n. község háztartásában most ez az eset állott elő. A zárgondnok kinevezését, nem akarásnak nyögés levén a vége, a képviselőtestület maga kérelmezte.

— *A tarczali anti-Krisztus.* Tarczalon valami Cservák János nevezetű 24 éves parasztlégyény az anti-Krisztus hírébe jutott. Nevezett Cs. J. még ez évi május hónapban ellátogatott N.-Bereznára, s ottan közlőlvén magasabb kijelentéseit egy „kegyes atyának” nevezett csuhás barátával, onnan 40 forint megkönnyebédve s azzal a szent meggyőződéssel tért vissza Tarczalra, hogy ő az „Uristennek kiválasztott fia.” Czukorsüveg-papiros reverendát öltött magára, tele aggatta bolondos kaftánját holmi ákom-bákomságokkal, asztalát tele rakta szent képekkel, olvasóval s két szál égő gyertya mellett éjjel-nappal imádkozással töltötte idejét. Később, mikor már szent híre terjedni kezdett, sereggestül kereste fel a nép Tarczali s vidékéről, s elkezdett prédikálni, hirdetőlvén a töredelmet és osztogatván a penitenciát, mert közelget az anti-Krisztus országa. E héten valóságos népvándorlás támadt háza környékén. Már csodás dolgok kezdtek szárnyalni feléle s a szent asszonyok (mert ilyenek is vannak ám Tarczalon) már térden-hason-esuszva közeledtek feléle s boldog volt, s a kinek a lábcsók gyönyöréből ki nem jutott, ha az „új messiásnak” legalább papiros-bőrt érinthette ajkával. A járási főszolgabírónak fülébe jutván a sajátosság bucsujárás híre, ő is legott megjelent a helyszínen magával vivén a járásvost meg a kakas tollas őrangyalokat. Az anti-Krisztus áziója természetesen devalválódott egy szánandó vallási őrvongó értékre. A hívek erélyes tiltakozása dacára s a szent asszonyok keserves óbegatása közben, lefűleltek a csendőrok az anti-Krisztust s megfigyelés végett bekisérték a miskolci kórházba. A pásztor nélkül maradt nyáját estelenként még ma is karhatalommal kell szételkergetni a szent jelenés zírnyeréről. A n. bereznai „kegyes atya” inkognitóját már nyomozza a hatóság. (Z.)

Szepes:
— *Eljegyzés.* Szontágh Gusztáv, a bekési ref. gymnasium tanára, eljegyezte Szepes-Váralján Fest Etelka kisasszonyt, Fest Viktor takarékpénztári könyvivő szeretetreméltó leányát.

— *Esküvő.* Fassinger Rezső, díjnok a gölniczbányai kir. járásbírósnál, október 30-án oltárhoz vezette Irgang Am. kisasszonyt.

Igló városi üdvözlő iratot intézett diszpolgárhoz a Sztaniszlauan állomásozó Ringer Ede ezredeshez, ezredessé való előléptetése alkalmából.

— *A Zsedényi-féle* 100 frtos ösztöndíj ez évben Klenner Samu szepes-váraljai tanító nyerte el.

— *Műkedvelői színi előadás Gölniczbányán.* A vöröskereszt-egyesület bányavárosi főkegyesületének javára az elnökség műkedvelői előadást rendezett f. évi október hó 30-án, mely alkalommal színrekerültek: „Tűz a zárdában” és „Der Kuss an Ueberbringer” egy felvonásos vígjátékok. A műkedvelők legnagyobb részben már kipróbált erők, teljes sikerrel feleltek meg feladatuknak és csak a közönség gyengébb látogatásának tulajdonítandó a csekélyebb anyagi siker (70 frt brutto). A táncmulatság, noha abban csak kevesen vettek részt, vidám és kedélyes volt.

A szomolnoki dalárégsület, mint minket értesítenek, némi nézeteltérések következtében feloszlott. Különösen a tanítók feladata az ily egyesületek alapítása és fenntartása. Löcsén, Iglón, Gölniczbányán,

Szepes-Váralján. Poprádon tanítók vezeték a dalárégsületeket. Ily egyesületek minden városban kellene tennellánia.

— *Gyujtogató menyecske.* Bodolák szepesmegyei faluban, okt. 27-én egy menyecske, kit férjének folytonos feltékenkedése bosszantott, éjjel alvó urára rágyujtotta a házat, s hogy mütételének eredménye is legyen, ajtót ablakot szorosan becsukott. A férfi olyan mélyen aludt, hogy nem is vette észre a tüzet, de észrevették a szomszédok. Mikor a férfi felébredt, a tűz már el is volt oltva. Az asszonyt azután a férj és az ismerősök derekasan elverték s elvették a kedvét a menyecskeknél attól, hogy sziveken kívül egyebet is gyujtogasson.

— *Tűzvész Szepesmegyében.* Odorin szepesmegyei faluban nagy tűz volt. Mintegy 30 ház égett le. A kár nagy, sok szegény ember lett hajléktalanná, mi különösen a nagy hidegben keserves dolog. Oltás közben egy asszony vállára égő gerenda esett, egy férfi pedig égő házba esett be, de szerencsére kihúzták. Ezenkívül még számos sebesülés történt.

Halálozás. Vasárnap október hó 30-án közrésztvél mellett kísérték ki Igló város közönsége az örök nyugalom színhelyére a f. év október hó 28-án élete 26-ik, boldog házasságának 9-ik évében, hosszú szenvedés után elhunyt T.-Lueskai és Kükemezei Bándó Jenőné szül. Münnich Camilla asszony hült tetemet. A sok és szép koszorúval borított koporsó felett Fábry János főesperes, iglói ev. lelkész tartott magyar nyelven rövid, de megható gyászbeszédet és imát a sírnál; a háznál, majd a sírnál is az iglói dalárégsület énekelt. A temetésre megjelentek: Bándó József az elhunytak ipja, dr. Münnich Aurél, a kerület országyűlési képviselője, ki az elhunytban forró szeretett nővérét gyászolja, Meliorisz Kálmán és neje és többen a Bándó család tagjai közül. A korán elhunyt, hön szeretett hitvest és anyát mélyen megsomorodott férje és három kiskorú gyermekén kívül nagy számú rokonság gyászolja.

— *273 éves gerenda.* Löcsén 273 éves gerendát fedeztek föl. Az új-utca 268. számú házának padlásán van az érdekes régiség, melybe ez a fölirat van belevésvé: „Hoc paravit Luca Tolf Anno Domini 1614”. E szerint a gerenda 273 éves. Tekintetbe véve, hogy Löcsé városát 273 év alatt hány csapás és pusztító tűzvész érte, méltán csodálkozhatni, hogy ez a gerenda megmaradt. Mikor a kurucok 1680-ban feldúlták Löcsé külvárosát, ez a gerenda 68 éves volt.

— *Végrendeletkezés közszolgálatra.* A késmárki ev. hitközség felett legújabbán a bőség szaruja szörja áldásait! Alig hogy megnyerte a nagy Jóny-féle pert, már is más tetemes hagyományokra nyílt kilátása. Néhai Stenczel Hugó, lyceumi igazgató és neje szül. Nendtvich Paulina urhölgy 1883. július 28-án kelt és folyó évi október 11-én bírólág kihirdetett végrendelete szerint a haszonélvező özvegy kimultával a késmárki hitközségre szál e hagyatékából: egy a főutcán fekvő, lelkészlaknak számt ház; 2000 frt egy tanítónó állás szervezésére, 1000 frt a lelkészi javadalom emelésére; 1000 frt a gyermekkert részére; 1500 frt a lyceumi táptintézet és végre 5000 frt a tisztai ev. superintendens javadalmának emelésére. Öröklő azonfelül a község a végrendeletzők tetemes könyvtárát és Wertheim-féle vasszekrényét is. Sok ily jótétot kívánunk közintézetünknek!

Gömörből:
— *Előléptetés a csendőrségnél és a honvédségnél.* A novemberi előléptetések alkalmával O Felsége a király a m. kir. V. számú csendőrkörlet parancsnokát westersteteni Beckers Alfonz gróf alezredesét, — ki a mult heten tette meg Gömörmegyében hivatalos körútját — ezredessé léptettetett elő: Petényi Sándor honvéd alezredes, ez idő szerint a 14-dik feldandár parancsnoka, a ki Jólsván tartózkodása alatt köztiszteltnek és becsülésnek örvendett, s itt a legjobb emléket hagyta maga után.

— *Kitüntetés.* Jánosy Demjén dr., a minoriták hazafias rendfőnöke, Rozsnyó szülöttje újabbán pályakitüntetésben részesült. A pápa ugyanis f. évi szeptember 11-én kelt berévéljével azon tekintetből, hogy a magyar minoritarand hittérítői állásokkal és hogy ezen állások időről időre alkalmas és képzett lelkészekkel elláthatassanak, az illető egyházmegyei püspökök jogainak fentartásával tiszteltbeli apostoli hitterítőnek nevezte ki, felhatalmazván őt, hogy legjobb belátása szerint intézkedjék az állások betöltésénél. (R. H.)

— *Bucsiestély.* Zsembery Tivadar rozsnyói bányabiztos — a ki Iglóra nevezetett ki főbányabiztosnak — távozása alkalmából bucsiestélyt rendeztek ismerősei pénteken este a társalgási-egylet nyaralójában. Körülbelül negyvenen gyűlték össze Rozsnyó értelmiségének képviselői a közbacsoaránál, melyet érdekes pohárköszöntések és Berki Flóris zenekarának kitünő játéka fűszereztek. A mulatság — mint értesülünk — betartott a késő éjbe. Zsembery Tivadar tegnap hagyta el Rozsnyót.

— *Hymen.* Fáy Ede rimaszombati erdőgondnok eljegyezte Máriaassy Mariska kisasszonyt, Máriaassy Istvánnak, Barsmegye alispánjának leányát.

— *Halálozás.* Özv. Farkas Miklósné szül. Samarjay Erzsébet asszony, Farkas Abraham megyénkbeli földbirtokosnak édes anyja, mult hó 29-dikén elhalt Dulházán 83 éves korában.

— *Hivatalos vizsgálat.* Gömörmegye közszeregetben álló jubiláns főispánja Fáy Gusztáv, a mult esztőtörtökön vizsgálta meg Lukács Géza megyei első aljegyzővel Rozsnyó város és a rozsnyói szolgabírói járás hivatalát, mely alkalommal illetékes helyről vett

értesülés szerint mind a két hivatalban mindent a legjobb rendben találtak. A főispán ur innen Dobosinára távozott.

— *A medve tépte meg.* Jablonczai lakosok a jablonczi közbirtokosság erdejében mult hó 23-dikán egy medvét sebeztek meg, mely egy jablonczi embert rutul összemarcangolt, s fejbőret darabokban szedte le és szorta szét. Ez a medve onnan átment a sziliczei határba, a hol az uradalmi erdősz néhány hajléval kiment felkeresni a már ott három lábón járó maczkót, hogy azt ártalmatlanná tegye. Ekkor esett meg, hogy egy sziliczei 17 éves suhanczot összeviszta mart. — Először a földhöz vágta fegyvertelen áldozatát, ezután pedig elkezdte tepni és szagratni. A puskával és fejszékkel ellátott erdővédek és hajlék számszerint vagy tizenketten, ott néztek a közvetlen közelből ezt a rettenetes küzdelmet, s nem mertek rá löni a medvére, sem nem mentek segítségére a fiúnak, még csak zajt sem csaptak, hogy elriaszassák a fenegyavadat. Az erdősz távol volt a hely színtől, egy más völgyben, s csak akkor tudta meg e szomorú esetet, mikor a hajlék elmondta neki, mire nagyra természetes, nem dicsérte meg a tegyveres erdővédek és fejszék hajlék bátorságát s a megsebzett fiut pedig saját költségére ápolás alá vétette. Így történt az egész s a medve, melynek első lába térdeben van elszakítva, még most is él s ki tudja nem lesz e még több áldozata is.

— *Gyermekek pusztulása.* Kalina János heneke lakosnak két és fél éves gyermeke e héten a Sajóba fűlt. — Gáspár András berzeitei lakosnak kis gyermeke pedig leforrázta magát és sebeibe meghalt. — Egymást érik a felügyelet hiánya folytán szerencsétlenségek Rozsnyó vidékén; vajlon megérjük-e azt az időt, a midőn minden község oda lesz kényszerítve, hogy menhelyet létesítsen a szegény gyermekek számára. R. H.

Borsod:
— *A Miskolczi városi költségvetésirányzat* az 1888. évre már a legközelebbi városi képviselői közgyűlésen fog tárgyalás alá kerülni. A sok szükséges és közhasznú intézetek és iskolák ismét fel vannak a segélyezettek közé véve; vajha el ne feledkezzenek a város érdekeit szívkönn hordó képviselők két nevezetes, segélyre szorult intézményről sem: első sorban a miskolczi színház évi segélyéről, mint azt már hazánkban majdnem minden városa teszi, hol a közművelődésre, a hazai nyelv és az irodalom terjesztésére sulyt fektetnek; mert szomorú és megzavart állapotban tény az, hogy a leggyekezebb és legtapintatosabb szinigazgató sem boldoguland városunkban városi éri segélyezés nélkül; és egy tornacsarnok felállításáról, mely a testgyakorlat tanítására minden iskola növendékei által télen-nyáron használtathatnék. Ott a szellemnek, itt a testnek épentartására, gyönyörködtetésére hozna a város áldozatot.

— *Véres harc* színhelye volt vasárnap a miskolczi kálvária kápolna békere intő melléke. Egy közöshadseregbeli katona, mint mondják, szölet akarván lopni, ott járt. Már majdnem tele is szedett egy zsákot, midőn a pásztor észrevette a szölet között guggolót, rajtament egy keresztési emberrel együtt és úgy verték agyba-főbe, hogy a katonát a szó szoros értelmében lepedőben vitték a katonai kórházba, hol élethálál között lebeg. Fegyvereit is elvették, melyek a bős pásztorok kezében maradtak. Szegény bakának ki lopott és fegyvereit is elhagyta szedni, talán jobb lenne, ha fel sem grógyúlta.

— *Borzasztó halál.* A borból kifejtett fojtó gáznak már van áldozata városunkban. Nyitrai Dániel az avasi ref. torony harangozója Miskolcson a Szemrsky-féle pinczénél majdnem erővel társai minden ellenzése dacára ment le a pinczébe, hogy ő új bort iszik. Ivott is, de széngázt, mely egész életére elég volt. Midőn ugyanis a pinczébe lehaladt, nem sokára elbukott, mit a fent levők észrevettek, s ekkor a 2-ik számú rendőr ment utána, hogy kimentse. Ez is elbukott. A jelenlevők rémülten szaladtak segítségért, s nem sokára a tűzoltók jöttek, de ezek nem tudták, sőt nem is mertek behatolni a pincze szájába. Majd táviratoztak Egerbe az ott lakó s hasonló esetekre alkalmas buvárrt. Ez alatt azonban Nyitrainak a testvére megérkezett s ez bátorságot vett magának a pinczébe lemenni. Szerencsésen le is jutott, a setében hallotta a hörgést, az egyik testhez oda ment és hirtelen kötelet vetett a lábára, maga pedig felszaladt. Amazt lábánál fogva kihúzták, s ez az utóbb be ment rendőr volt. A szerencsétlenség színhelyén mihamar megjelentek Pataky Sándor rendőrfőkapitány dr. Ixel Soma v. főorvos és majdnem egész éjen át fáradhatlanul működtek közre a mentés munkájában. A rendőrt a rögtön alkalmazott orvosi segély által életre hozták, s jelenleg semmi baja nincs, hanem Nyitrai harangozó már csak élettelenül hozatott fel a pinczéből másnap reggel. Vigyázatlanságának és helykékedésének lett áldozata. Sajnos, hogy majdnem minden évben történik ily szerencsétlenség a városi hatóság még mindeddig nem gondoskodott oly buvárszerkezettről, a milyennel a nálunk sokkal kisebb és szegényebb Eger városa rendelkezik. Ha ezen szerkezet már birtokunkban lett volna, Nyitrai is meg lehetett volna menteni. Reméljük, hogy a rendőrség sürgős kötelelenségének fogja most már tartani a buvárszerkezet haladéktalan megrendelését.

— *Örökösök.* A néhai Jóny Tivadar által készített végrendelet, melyben a késmárki ágostai lyceumot teszi főörökösére és a miskolczi ref. lyeumot és ágostai gimnáziumnak 10—10 ezer frtot és több rendbeli értékpapirokat hagy — az oldalági rokoni

perrel támasz forumon ke helyben és vén, ugy a tanintezet n A tanügy k kellemesen

Egy oly Wiener Allg olosobb más gazdagabb.

Felelő

Ezen rovat a

Egy

hirnevü

tekintett

nyékere,

állítani.

Aja

„Eperjesi

retnek.

HIE

Bé

Urak

az első, töb

legeszt

Ehhez illő,

Normál-ino

Normál als

Normál ha

mál férfi h

Egy tóké

1 elegans k

nadrág, 1 p

jobb minősé

kron adatik

dig 5 frt 70

gyogy nagy,

lődi, jó és s

Szétküldés

Bécsi ki

Bécs.

bar

bol

gy

sá

kö

em

gy

az

az

oss

jes

me

vel

hez

2 t

kül

Gy

Raj

En Csillag Anna,

185 ctm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam főtisztált kénes 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbort, uraknál elősegíti egy teljes erős szakállnövést, rövid ideig való használat után a hajnak valamint a szakálnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megőrzi korai őszüléstől a legmagasabb korig. Egy község ára 50 kr., 1 ft., 2 ft. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése vagy postautóvétel mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA,
BUDAPEST,
király-utca 26-ik szám.

Concessionirt von der k. k. öster. Regierung.

AMERIKA-FAHRKARTEN
bei der
Niederländisch-Amerikanischen
Dampfschiffahrts - Gesellschaft
WIEN,
I., Kolowratring 9.
Anskünfte werden postwendend erteilt.

Alapított 1861. **WEISZ D.** Alapított 1861.

házi gazdasági cikkek és gépjára
Magyarország legrégebbi és legnagyobb
varrógépraktára

Budapest, VI. szerecsen-utca 35.
(opera-utczával szemben) s. házában. (Már nem Józseftr. 4. sz.)

Ajánlja saját gyártmányu, a legjobb anyagból gondosan készített angol rendszerű tűmörvas-ágyak és gyermekágyakat, szab. ruganyos sodronyágbeteit vas és fakörzetenben, amer. rendszerű kocsikulcsait, szab. mosógépeit, minden háztartásban nélkülözhetlen ruhángorlókat, ruhafacsarókat és ruhaszárítókat; továbbá bőrványoló gépeit cipészek és bőrteljesítők számára és francia rendszer szerint gyártott kintő vaslókályhát. Különösen van szerencsém a t. vevőkönység b.

figyelmét dusan felszerelt varrógép foraktáromra felhívni, melyben minden rendszerű és legjobb gyártmányu varrógépeket és alkatrészeket dus készletben tartok. Mindennemű gépjáras gyáramban gyorsan és olcsón eszközöltek. Intelligens utakat felvételnek és minden nagyobb vidéki városban képviselőseget alakítottam.

Vendéglő megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a **fűtőca 121.** (Haitsch) házában

vendéglőt nyitottam.

Törekvésem oda fog irányulni, hogy t. vendégeimet jó ételek és italok nyújtása, nagyon pontos kiszolgálás által kielégítem. A helyiségek tágasak és osinnal berendezettek. Számos látogatást kér

Palkovics Emilia

Jó kereset!!!

Megbízható egyének keresetnek törvényszerűleg megengedett díj-sorsjegyek eladására. Magas jutalék, esetleg havi fizetés.

Fővárosi váltó tróda-társaság:
Adler és Társa
BUDAPEST.

Értesítés.

Az utolsó Kinesem főnyeremény eladója, a fővárosban jó hírnévnek örvendő Politzer Emil bankár meghatalmazása folytán, van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, miszerint nálam **mindennemű sorsjegyek s igérvények** eredeti és részletfizetésre lehet megrendelni. 5 db. Bazilika sorsjegy hat hónapi részletfizetésre csak 51 ft 76 kr. Két db. magyar vörös-kereszt sorsjegy szintén hat hónapi részletfizetésre 27 ft stb. Az első részletfizetésnél a vevő egy betétjegyet kap, mely az eredeti sorsjegyek sorozatát és számát foglalja és így már a legközelebbi huzáson részt vesz.

Bein Simon,
eperjesi fűszer- és csemegekereskedő.

Somodi kőszén.

(Szepsi és Torna között.)

Mint kitünő minőségű és vidékünkön legolcsóbb

tüzelő anyagot

szoba és konyhák fűtésére ajánljuk kőszénünket házhoz szállítva Eperjesen 100 kg-ként 85 kr-val. Továbbá ajánljuk kőszénünket mindenféle gőzkazánok fűtésére, valamint egyéb technikai czelokra, különösen szeszfordéknél is, mint kitünő minőségű és vidékünkön legolcsóbb tüzelő anyagot a legutányosabb ár mellett, az illető gyárhelyre vagy a legközelebbi vasuti állomásra szállítva.

Megrendeléseket elvállalnak: **Adriányi és Markó urak Kassán, Linkesch Károly ur Eperjesen,** valamint az alólírott igazgatóság is minden felvilágosítással szívesen szolgál és kíván-sagra a kőszénünkkel való legegényösebb tüzelésre az egyes fűtőket be is vezeti.

Münich, Linkesch és Társai,
somodi kőszénbánya-társulat igazgatósága, Szepes-Igló.

Van szerencsénk a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy a

kőszén és pirszén Coaks

árulást ezennel egyesítettük és következő árakban fogjuk a n. é. vevőinknek naponként kétszer a ház kapuja alá (nem a fatartóba vagy az elzárt helyre beraktározni) és pedig:

1-ső oszt. sziléziai kőszén szobafűtéshez	100	500	1000	2500	kilo vételnél
	frt 1.40	frt 1.35	frt 1.30	frt 1.25	
1-ső oszt. porosz kőszén	frt 1.50	frt 1.50	frt 1.45	frt 1.40	
1-ső oszt. pirszén (Coaks)	frt 1.60	frt 1.55	frt 1.50	frt 1.45	

Ha a vevő a szénnek faraktárba vagy más elrakási helyre való beraktározását kívánja, ezért zsákonként (50 kl.) 5 kr. vitelbér számíttatik fel.

Megrendeléseket az alulírottaknál kérjük tenni.

Melczer Gyula,
vasuti főnök.

Linkesch Samu özv.,
vasüzlet.

XI.
Sze
ki
Me
Ide inté
szelleme
lemény
zetési
A
mib
Csa
Allamo
nepelye
Az
nata na
ságosa
éve má
azon n
kezdőd
mind r
Európa
hogy e
nagyol
zavaro
Az
fájdalo
a felvi
nek lá
ma Eu
napról
a túzg
emléke
éretél
lánkjai
A
Allam
keletke
alig bi
rendell
e hala
száz é
500—
egy pá
lamokl
egy n
még e
Ig
Európa
Egyes
lottak
kívül g
ban s
terület
tünk O
sikjaiva
mókého
Vagy
az Egye
tovább
arra n
néptele
hogy r
désű a
Va
épen h
s elég
Kanaár
Az
köztárs
mával,
sokkal
mégis
ma se
még a
nak,
kezei k
A
mellett
meg ki
azért h
lődni u
sisipi
városok